

**One
MIND**

อุตสาหกรรมหนึ่งเดียว
Ministry of Industry

แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม ระดับจังหวัด รายปี พ.ศ.2570

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2569

จัดทำโดย : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ

คำนำ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ ได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ เพื่อให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) แผนปฏิบัติราชการกระทรวงอุตสาหกรรม แผนปฏิบัติราชการสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดและแผนพัฒนาจังหวัด โดยการเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) ประกอบด้วย สมาคมอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ สมาคมการค้าจังหวัดอำนาจเจริญ เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม ส่วนราชการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในจังหวัดอำนาจเจริญ รวมถึงเจ้าหน้าที่สำนักงานฯ ได้แสดงความคิดเห็นในการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมในจังหวัดอำนาจเจริญ

กลุ่มนโยบายและแผนงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ ขอขอบพระคุณผู้มีส่วนร่วมทุกภาคส่วนที่ให้การสนับสนุนในการจัดทำแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๙ ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

กลุ่มนโยบายและแผนงาน
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ
พฤษภาคม ๒๕๖๙

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร	๑
ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี	
เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐	๓-๒๖
๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)	๓
๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)	๔
๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	๔
๒.๒.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	๑๑
๒.๒.๓ นโยบายอุตสาหกรรม	๒๒
๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง	๒๖
ส่วนที่ ๓ สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ	๒๗-๕๒
รายปี พ.ศ.๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙	
๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของ	
แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ	๒๗
๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด	๒๗
๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๔๓
๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สถานะแวดล้อมและศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม	๔๔
๓.๒ สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ	
รายปี พ.ศ.๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๙	
๓.๒.๑ วิสัยทัศน์	๕๒
๓.๒.๒ พันธกิจ	๕๒
๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ	๕๓
ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก	๕๖-๖๒
๔.๑ โครงการแบบย่อ	๕๖
๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ.	
และแผนปฏิบัติราชการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ	๖๑
รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙	
๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สอจ.	
ตามแผนพัฒนาจังหวัด	๖๒
๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สอจ.	
ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัด	๖๒

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ

รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ ได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ เพื่อเป็นทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมและการดำเนินงานของหน่วยงาน โดยมีกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศและภาคอุตสาหกรรม ทั้งนโยบายระดับประเทศ ได้แก่ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ นโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวง และแผนปฏิบัติการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรมและสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น มุ่งไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนที่แท้จริง ประกอบกับการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ (SWOT Analysis & TOWs Matrix) ได้แก่ การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) โอกาสและอุปสรรคในมิติต่างๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม จากการวิเคราะห์ดังกล่าว นำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ตัวชี้วัดและแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ ประจำปี ๒๕๗๐ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ โดยมุ่งเน้นการพัฒนานโยบาย การผลักดันนโยบายสู่การปฏิบัติ การกำกับดูแลและส่งเสริมอุตสาหกรรม เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน ยึดหลักธรรมาภิบาลในการดำเนินงาน ควบคู่กับการกำกับดูแลสิ่งแวดล้อม ตามภารกิจของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ อย่างไรก็ตาม ปัจจัยสำคัญในการพัฒนาที่ขาดไม่ได้ คือ การพัฒนาองค์กรและบุคลากรของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการอย่างต่อเนื่องมีขอบเขต ดังนี้

วิสัยทัศน์

“มุ่งสู่ความเป็นเลิศด้านอุตสาหกรรม เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูป เชื่อมโยงระบบการค้า สร้างคุณค่าสู่ชุมชน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”

พันธกิจ

- ๑) พัฒนาและยกระดับความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ และเชื่อมโยงระบบการค้า
- ๒) ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม
- ๓) สร้าง ส่งเสริม และพัฒนากลไก เครือข่าย ความร่วมมือภาคอุตสาหกรรม และราชการ เพื่อสร้างคุณค่าแก่ชุมชน
- ๔) นำเทคโนโลยี นวัตกรรม และระบบสารสนเทศมาพัฒนาระบบบริการขององค์กร และเครือข่ายภาคอุตสาหกรรม

แผนปฏิบัติราชการ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการ เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันให้ได้มาตรฐานสากล เชื่อมโยงระบบการค้า

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรม ดิจิทัล บุคลากรและเครือข่ายภาคอุตสาหกรรม

.....

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๘๐ (แผนระดับที่ ๑)

๑) ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมาย

๑.๑ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน

๑.๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๒.๑ การเกษตรสร้างมูลค่า

๒.๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๒.๓ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

๒.๔ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

๒.๕ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ กระทรวงอุตสาหกรรมและสำนักงาน

อุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ มีนโยบายเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs) วิสาหกิจชุมชน และผู้ให้บริการธุรกิจ อุตสาหกรรมให้มีสมรรถนะและขีดความสามารถในการประกอบการที่เป้นเลิศและมีความยั่งยืนสู่สากล โดยมีแนวทางการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนากลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคตที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ทั้งในภาคเกษตร อุตสาหกรรมท่องเที่ยว การขับเคลื่อนด้วยอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต รวมทั้งการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ให้มีบทบาทต่อเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานด้านคุณภาพของประเทศที่จะส่งผลต่อการขยายตัวผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรม และผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม เป็นส่วนหนึ่งในการผลักดันให้ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๓.๑ ด้านการเกษตรสร้างมูลค่า โดยการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับอุตสาหกรรมเกษตรและเกษตรแปรรูปตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน (Value Chain) ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมยกระดับมาตรฐานการผลิตผลิตภัณฑ์บรรจุภัณฑ์ให้มีมูลค่าเพิ่มและผลิตภาพที่สูงขึ้น พร้อมทดสอบความต้องการตลาดตอยอดงานวิจัยสู่เชิงพาณิชย์และกระตุ้นให้เกิดการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ๆ รวมทั้งการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปสู่ออร์แกนิกให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น เช่น การสร้างมูลค่าเพิ่มจากสมุนไพรมาใช้ในการแพทย์ เป็นต้น

๓.๒ ด้านอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยดำเนินการตามนโยบาย ประเทศไทย ๔.๐ ที่มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มศักยภาพและเน้นสร้างความเข้มแข็งจากภายในลดความเหลื่อมล้ำ นำประเทศหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง ด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยใช้วิทยาศาสตร์และนวัตกรรมอย่างชัดเจน รวมถึงนโยบาย ๑๐ อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพที่จะเป็นปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจ (New Growth Engine) ของประเทศ และสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันจากที่เป้นอยู่ให้สูงขึ้นต่อไปได้แก่การส่งเสริมสถานประกอบการให้มีการนำระบบอัตโนมัติหรือหุ่นยนต์มาใช้ในสถานประกอบการ

การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมอาหารแห่งอนาคตอุตสาหกรรมยานยนต์และเครื่องมือแพทย์รวมทั้งการส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมดังกล่าว

๓.๓ ด้านการสร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยส่งเสริมการท่องเที่ยวผานการสร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น การออกแบบด้วยความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมใหม่มีมูลค่าเพิ่มและเป็นที่ต้องการของนักท่องเที่ยว ส่งเสริมการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รวมทั้งการสร้างผู้ประกอบการใหม่และพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและสปาตลอดห่วงโซ่อุปทาน และเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจการลงทุนสร้างโอกาสการคาดการณ์การลงทุนในตลาดสากล

๓.๔ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก โดยพัฒนาศักยภาพและองค์ความรู้การใช้ประโยชน์จากเขตเศรษฐกิจพิเศษให้กับ SMEs ในพื้นที่เป้าหมาย สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศให้เกิดการค้าและการลงทุนร่วมกัน รวมทั้งส่งเสริมการสร้างคลัสเตอร์อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ภาคตะวันออก เชื่อมโยงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor Development : EEC) เพื่อต่อยอดของ SMEs ให้เข้มแข็ง โดยมุ่งพัฒนาศักยภาพและการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมควบคู่กับการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

๓.๕ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ โดยส่งเสริมผู้ประกอบการครบวงจรตั้งแต่การเสริมสร้างความรู้และทักษะในการดำเนินธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการใหม่ การบ่มเพาะโดยผ่านศูนย์บ่มเพาะในสถาบันการศึกษาต่างๆ การเสริมสร้างความเข้มแข็งและผลิตภาพให้กับ SMEs โดยการพัฒนาองค์ความรู้และการให้คำปรึกษานำในด้านการพัฒนามาตรฐานต่างๆ การนำเทคโนโลยี นวัตกรรม และ Digital หรือ IT มาใช้ในการบริหารจัดการที่ทันสมัย การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพสินค้า เพิ่มช่องทางการค้า และเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ และพัฒนาไปสู่ผู้ประกอบการ SMEs แบบอัจฉริยะ (Smart SMEs) ควบคู่กับการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจ โดยการให้ความช่วยเหลือ SMEs และวิสาหกิจชุมชนผ่านศูนย์ปฏิบัติการรูปอุตสาหกรรม ๔.๐ และการให้บริการปรึกษาแนะนำผ่านศูนย์สนับสนุนและช่วยเหลือ SMEs

๒) ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๑) เป้าหมาย

๑.๑ อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล

๑.๒ พื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ

๑.๓ ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

๑.๔ ยกระดับกระบวนการตัดสินใจเพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม บนหลักการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๒.๑ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียวอนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำ ลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ ส่งเสริมการบริโภค และการผลิตที่ยั่งยืน

๒.๒ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง (พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ) ที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมินิเวศอย่างยั่งยืน

(๓) การบรรจุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

กระทรวงอุตสาหกรรมและสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ มีนโยบายที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และการจัดการขยะและมลพิษอย่างยั่งยืนด้วยการส่งเสริมและพัฒนาวัตถุดิบทดแทนที่ได้จากการรีไซเคิลขยะหรือของเสีย ทั้งจากภาคครัวเรือนและภาคอุตสาหกรรม (Secondary Raw Materials) เพื่อลดการเกิดขยะและลดปัญหามลพิษต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเป้าหมาย ลดการปลดปล่อยมลพิษและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ ยังสนับสนุนให้ผู้ประกอบการมีมาตรฐานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและอุตสาหกรรมสีเขียว

๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๓ การเกษตร

๑.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมายที่ ๑ ผลผลิตทั้งหมดรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ ผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น

การบรรจุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

๑. อัตราการขยายตัวของผลผลิตทั้งหมดรวมในประเทศในสาขาเกษตร

ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔.๕ ต่อปี

๒. ผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น เฉลี่ยไม่น้อยกว่า

ร้อยละ ๑.๐

๑.๒) แผนย่อยเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้วยการใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรมและเทคโนโลยีการพัฒนาระบบการผลิตและบรรจุภัณฑ์เพื่อเพิ่มสินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่นออกสู่ตลาดสม่ำเสมอถึงสินค้าเกษตรนอกฤดูกาล ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาคูณภาพมาตรฐานที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย

๒) ส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับความสามารถของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร และผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

๓) สร้างอัตลักษณ์หรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้ารวมทั้งการสร้างความแตกต่างและโดดเด่นของสินค้าในแต่ละท้องถิ่น และสร้างตราสินค้าของเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นตลอดจนใช้ประโยชน์จากเอกลักษณ์แต่ละพื้นที่ในการเชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยวและบริการและส่งเสริมการบริโภคสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นในระดับประเทศ และเพื่อการส่งออกไปยังตลาดโลก

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

การบรรจุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔

๑.๓) แผนย่อยเกษตรปลอดภัย

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน ทั้งมาตรฐานที่เป็นขั้นพื้นฐานตามหลักการปฏิบัติที่ดีทางการเกษตร และพัฒนาต่อไปจนถึงมาตรฐานขั้นสูง เช่น มาตรฐานเกษตรอินทรีย์เปนนต้น ตลอดจน ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาสินค้า พร้อมทั้งดูแลการผลิตอาหารภายใต้มาตรฐานความปลอดภัย และการคุ้มครองผู้บริโภคและการคาร์บอนฟุตพริ้นท์

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรปลอดภัยขยายตัว

เฉลี่ยร้อยละ ๓

๑.๔) แผนย่อยเกษตรชีวภาพ

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรม และฐานทรัพยากรชีวภาพ มีการยกระดับให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจการเกษตรขนาดกลางและเล็กบนฐานทรัพยากรชีวภาพ ตลอดจนมีการใช้ฐานจากการทำเกษตรกรรมยั่งยืนซึ่งเป็นระบบการผลิตที่คำนึงถึงระบบนิเวศ สภาพแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อประโยชน์และต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรชีวภาพ ตลอดจนสนับสนุนให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ในอุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้องกับชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒) ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมในแต่ละพื้นที่มุ่งแปรรูปเพื่อป้อนในตลาดอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร สินค้าประเภทโภชนาเภสัช ผลิตภัณฑ์ประเภทเวชสำอางและผลิตภัณฑ์กลุ่มเครื่องสำอาง รวมถึงการสร้างมูลค่าเพิ่มจากผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรชีวภาพขยายตัว

เฉลี่ยร้อยละ ๕

๑.๕) แผนย่อยเกษตรแปรรูป

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดอุบลราชธานี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ หน้าที่ ๗ ผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูง โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

๒. ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าใน

ผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร รวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์

๓. สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการผลิตหลังการเก็บเกี่ยวและการแปรรูป อาทิ บรรจุภัณฑ์อัจฉริยะ ควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย ติดตามผลิตภัณฑ์ระหว่างขนส่งและยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า

๔. ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศรวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

เป้าหมายของแผนย่อย

- สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์

เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔

๒) ประเด็นที่ ๘ ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

๒.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมายที่ ๑ ผู้ประกอบการในทุกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

- สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐

๒.๒) แผนย่อยการสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการอัจฉริยะ

แนวทางการพัฒนา

๑. สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการในทุกระดับให้มีจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการขับเคลื่อนธุรกิจด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์และทุนทางวัฒนธรรมในการสร้างมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ การขยายช่องทางการตลาด การสร้างตราสินค้าให้เป็นที่ยอมรับและการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญาในเชิงพาณิชย์รวมทั้งการปรับตัวสู่ธุรกิจรูปแบบใหม่ ๆ พัฒนาผู้ประกอบการให้มีทักษะในการวิเคราะห์และองค์ความรู้ด้านการจัดการฐานข้อมูล สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ รวมถึงคำนึงถึงการผลิตสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อการวางแผนธุรกิจ ส่งเสริมการใช้ระบบประกันความเสี่ยงภัยของสินค้าและบริการ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและลดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจอย่างมีธรรมาภิบาล

๒. พัฒนาวิสาหกิจเริ่มต้น โดยการส่งเสริมให้ต่อยอดแนวความคิด สามารถนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาสร้างธุรกิจ และใช้ประโยชน์จากเขตพื้นที่นวัตกรรมในประเทศไทย รวมทั้งสนับสนุนการให้สิทธิประโยชน์เพื่อส่งเสริมการดึงดูดแรงงานและบุคลากรคุณภาพ

๓. ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมปรับรูปแบบธุรกิจใหม่โดยให้สิทธิประโยชน์เพื่อให้สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้กับวิถีการดำเนินธุรกิจตลอดกระบวนการมากขึ้น เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน ลดต้นทุน และรองรับการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมผู้บริโภค รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการธุรกิจและการตลาด ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาสินค้าและบริการให้มีคุณภาพมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค และสามารถเชื่อมโยงการผลิตกับผู้ประกอบการรายใหญ่

๔. ส่งเสริมการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายของผู้ประกอบการทั้งในและต่างประเทศให้เข้มแข็งผู้ประกอบการสามารถเกื้อหนุนและเชื่อมโยงกันทั้งในแนวตั้งและแนวนอน รวมทั้งพัฒนาระบบและกลไกที่ทำให้เกิดความเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่า เพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองในตลาดที่สูงขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการการผลิต การขนส่งและโลจิสติกส์ และพัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในกลุ่มของตนให้ดียิ่งขึ้น

เป้าหมายของแผนย่อย

- วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ในประเทศไทยเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- อัตราการขยายตัวจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่

เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๕

๒.๓) แผนย่อยการสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการอัจฉริยะ

แนวทางการพัฒนา

๑. สนับสนุนผู้ประกอบการให้มีสินค้าและบริการที่มีอัตลักษณ์และตราสินค้าที่เด่นชัดให้มีความสำคัญกับการผลิตโดยใช้ตลาดนำที่คำนึงถึงความต้องการของตลาดโดยเฉพาะตลาดที่มีมูลค่าสูงพร้อมทั้งพัฒนาบรรจุภัณฑ์สินค้าที่มีคุณภาพและมีความแตกต่าง เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงตลาดต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตลาดต่างประเทศ

๒. สร้างและพัฒนาตลาดในประเทศสำหรับสินค้าที่มีคุณภาพมาตรฐาน และสอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนรุ่นใหม่ รวมทั้งตลาดสินค้าสำหรับกลุ่มเฉพาะ เช่น สินค้าอุตสาหกรรม สร้างสรรค์สินค้าเกษตรอินทรีย์ สินค้าสำหรับกลุ่มผู้สูงอายุ เป็นต้น

๓. ส่งเสริมผู้ประกอบการในทุกระดับ รวมถึงเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน ในการขยายช่องทางการตลาดผ่านการใช้สื่อแบบดั้งเดิมและบนอินเทอร์เน็ต โดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลในการเข้าถึงและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ สร้างความเชื่อมั่นระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย ตลอดจนพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าที่มีมาตรฐานในทุกภูมิภาค และมีระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยในกระบวนการกระจายสินค้าโดยประสานความร่วมมือกับภาคเอกชน

๔. ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศรวมทั้งให้มีความสำคัญกับการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

เป้าหมายของแผนย่อย

- ความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าระหว่างประเทศดีขึ้น
- การขยายตัวการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- ความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าระหว่างประเทศ ไม่น้อยกว่า ๕ อันดับ

ภายในปี ๒๕๗๐

- สัดส่วนการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อการส่งออกรวมของประเทศ เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐

๓) ประเด็นที่ ๑๘ การเติบโตอย่างยั่งยืน

๓.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมายที่ ๑ สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

- ความยั่งยืนและคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับโลก น้อยกว่า ๔๐ อันดับ ภายในปี ๒๕๗๐

๓.๒) แผนย่อยการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน โดยพัฒนาและส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรมและเมืองอุตสาหกรรม ตามแนวทางอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่ช่วยสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งการเพาะปลูก ปศุสัตว์และประมง ตลอดจนห่วงโซ่คุณค่า และกำหนดให้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมติดฉลากสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีมาตรการเพื่อจำกัดการใช้เทคโนโลยีหรือเครื่องจักรที่ไม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามช่วงเวลาที่เหมาะสม พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนเพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีมาตรฐานตามแนวทางการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน โดยส่งเสริมทั้งอุปสงค์อุปทานและนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้งการขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนในระดับประเทศ ทั้งด้านการพัฒนาเครือข่ายที่ประกอบด้วยสมาชิกจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง การยกระดับโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านฐานข้อมูลตลอดวัฏจักรชีวิตเครื่องมือ วิธีการ ที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยการใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์ มาตรการทางสังคม และการบังคับใช้กฎหมายเพื่อกระตุ้นให้เกิดการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายของแผนย่อย

- การบริโภคและการผลิตของประเทศมีความยั่งยืนสูงขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- ดัชนีสมรรถนะ สิ่งแวดล้อม ไม่น้อยกว่า ๕๕ คะแนน ภายในปี ๒๕๗๐

๓.๓) แผนย่อยการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพ

ภูมิอากาศ

แนวทางการพัฒนา

๑. ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก กำหนดยุทธศาสตร์ระยะยาวในการพัฒนาแบบปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำของประเทศไทย ที่สอดคล้องกับการพัฒนาในมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พัฒนาระบบฐานข้อมูลกลาง เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานด้านการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งพัฒนาระบบการรายงานข้อมูลและระบบติดตามประเมินผลการลดก๊าซเรือนกระจกที่ครอบคลุมทุกสาขา ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในทุกระดับ ทั้งระดับมาตรการของประเทศระดับองค์กร และผลิตภัณฑ์โดยมีความเชื่อมโยงของเครือข่ายข้อมูลในทุกภาคส่วน ดำเนินงานตามแนวทางการลดก๊าซเรือนกระจกในสาขาพลังงานและขนส่งกระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์และการจัดการของเสีย เช่น เพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทน พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน และการจัดการคมนาคมเปลี่ยนกระบวนการผลิตแบบปล่อยคาร์บอนต่ำ ลดการเกิดของเสีย เป็นต้น

๒. มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและเอกชน พัฒนามาตรการเพื่อขับเคลื่อนการบริหารจัดการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อเอื้ออำนวยให้ใช้มาตรการใหม่ ๆ ด้านเศรษฐศาสตร์ การเงิน และการคลัง ในการส่งเสริมและสนับสนุนหัวใจให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการปรับตัวรองรับผลกระทบและภัยพิบัติทางธรรมชาติอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ กำหนดให้โครงการลงทุนขนาดใหญ่ของภาครัฐต้องจัดทำการวิเคราะห์ประเมินความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อออกแบบโครงการให้สอดคล้องกับสภาพภูมิอากาศในปัจจุบันและในอนาคต รวมทั้งความเสี่ยงจากภัยพิบัติรูปแบบต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายของแผนย่อย

- การปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยลดลง

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมลดลงจากกรณีปกติ

ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ภายในปี ๒๕๗๐

๓.๔) แผนย่อยการจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และ สารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

แนวทางการพัฒนา

๑. จัดการคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำใต้ดิน และแหล่งน้ำทะเลคุณภาพเหมาะสมกับประเภทการใช้ประโยชน์ โดยกำหนดแนวทางที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการสร้างความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งต้องพิจารณาสถานการณ์ของประเทศและของโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา มุ่งเน้นการป้องกันผลกระทบล่วงหน้า โดยการสร้างระบบภูมิคุ้มกันให้กับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะพื้นที่ที่มีระบบนิเวศที่เปราะบางและพื้นที่เสี่ยง เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้น และคำนึงถึงกิจกรรมที่จะก่อให้เกิดความเสี่ยงและเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยหรือสิ่งแวดล้อม การลดและควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดเป็นหลักการจัดการมลพิษตั้งแต่ต้นทาง และพิจารณาถึงขีดความสามารถในการรองรับมลพิษของแหล่งน้ำ รวมถึงการประยุกต์ใช้ระบบอนุญาตการระบายมลพิษ และหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย

๒. จัดการคุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือน โดยมีแนวทางและเป้าหมายที่สอดคล้องกับแนวโน้มสถานการณ์ในอนาคตทั้งในระยะสั้น ปานกลาง และระยะยาวครอบคลุมถึงการบริหารจัดการหรือการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดในเชิงพื้นที่ โดยการกำหนดมาตรฐานการควบคุมการระบายมลพิษทางอากาศในรูปของปริมาณรวมและเชิงพื้นที่ และกำหนดให้มีระบบการอนุญาตการระบายมลพิษ รวมทั้งเร่งรัดการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศที่ยังเป็นปัญหาเฉพาะพื้นที่ สร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการติดตามตรวจสอบเฝ้าระวังป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษในพื้นที่ของตนเอง กำหนดมาตรการควบคุมปริมาณการจราจรหรือยานพาหนะ ในพื้นที่ที่มีการจราจรหนาแน่นหรือพื้นที่เขตเมืองเมื่อเกิดภาวะวิกฤต รวมถึงการพัฒนาฐานข้อมูลกลางด้านคุณภาพอากาศและเสียง เพื่อให้หน่วยงานท้องถิ่นติดตามตรวจวัดคุณภาพอากาศเสียงและความสั่นสะเทือนในพื้นที่ของตนเอง รวมทั้งมีระบบการแจ้งเตือนปัญหามลพิษทางอากาศและเสียงที่สามารถเข้าถึงและทันเหตุการณ์รวมถึงการป้องกันและลดปัญหามลพิษข้ามแดน

๓. จัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตรายและกากอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายของประเทศ กำหนดเป้าหมายและแนวทางการดำเนินงาน ครอบคลุมขยะชุมชน ของเสียอันตรายชุมชน มูลฝอยติดเชื้อ และกากของเสียอุตสาหกรรม โดยให้ความสำคัญกับการป้องกันและลดมลพิษจากขยะและของเสียอันตรายจากแหล่งกำเนิด การบริหารจัดการควบคุมมลพิษจากการบำบัด กำจัดขยะ และของเสียอันตราย โดยปรับปรุงฟื้นฟูสถานที่กำจัดขยะให้ดำเนินการถูกต้องตามหลักวิชาการ สนับสนุนการรวมกลุ่มพื้นที่เพื่อจัดการขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกประกาศสถานที่กำจัดขยะเป็นแหล่งกำหนดมลพิษ กำหนดให้มีระบบการอนุญาต การระบายมลพิษ และกำหนดมาตรฐานการควบคุมการระบายมลพิษจากสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย ส่งเสริมภาคเอกชนร่วมลงทุนด้านการจัดการขยะและของเสียอันตราย ส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยี การจัดการขยะ รวมทั้งมีมาตรการในการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ มาบังคับใช้ส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีศักยภาพดำเนินการจัดการมูลฝอยติดเชื้อแบบศูนย์รวม การวางระบบการจัดการของเสียที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการพัฒนาเทคโนโลยีหรือผลิตภัณฑ์ใหม่บาง

ประเภทที่คาดว่าจะมีปัญหาในอนาคต การจัดการขยะจากการก่อสร้างและการรื้อถอนสิ่งก่อสร้าง การสร้างกระบวนการรับรู้ให้กับประชาชนเกี่ยวกับปัญหามลพิษจากการจัดการขยะและของเสียอันตรายที่ไม่ถูกต้อง พร้อมทั้งทบทวนและตรวจสอบกลไกการบริหารจัดการขยะของประเทศทั้งระบบ ซึ่งรวมถึงผู้เกี่ยวข้องในทุกภาคส่วน ตั้งแต่ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้บริการผู้บริโภค ผู้กำจัด และหน่วยงานกำกับดูแล การจัดการมูลฝอยติดเชื้อยึดหลักการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมตามแนวทางพระราชรัฐ เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยในภาพรวมของประเทศ บนฐานของความรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่

เป้าหมายของแผนย่อย

- คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำใต้ดิน และแหล่งน้ำทะเลมีคุณภาพเหมาะสมกับประเภทการใช้ประโยชน์

- คุณภาพอากาศ และเสียง อยู่ในระดับมาตรฐานของประเทศไทย
- การจัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตราย สารเคมีในภาคการเกษตรและกากอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- สัดส่วนคุณภาพพื้นที่น้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำทะเล และแหล่งน้ำใต้ดินที่อยู่ในเกณฑ์เหมาะสมกับประเภทของการใช้ประโยชน์ต่อพื้นที่เป้าหมาย ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ ภายในปี ๒๕๗๐

- สัดส่วนคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตและพื้นที่ทั่วไปที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานประเทศไทยต่อพื้นที่เป้าหมาย ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ ภายในปี ๒๕๗๐

- ดัชนีประสิทธิภาพการจัดการขยะ ไม่น้อยกว่า ๐.๘๑ คะแนน ภายในปี ๒๕๗๐

๒.๒.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

๑) เป้าหมายหลักเพื่อพลิกโฉมประเทศไปสู่ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” หรือ “Hi-Value and Sustainable Thailand” หมายถึง การสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้า พลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูง และคำนึงถึงความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ได้กำหนดเป้าหมายหลักจำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย

๑.๑ การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม

๑.๒ การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่

๑.๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม

๑.๔ การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน

๑.๕ การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงและการเปลี่ยนแปลงภายใต้บริบทโลกใหม่

๒) หมายเหตุการพัฒนา

๒.๑ หมายเหตุ ๑ : ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

เป้าหมายที่ ๑ มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ GDP สาขาเกษตรเติบโต ร้อยละ ๔.๕ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ รายได้สุทธิต่อครัวเรือนเกษตรกร ไม่ต่ำกว่า ๕๓๗,๐๐๐ บาท
ต่อครัวเรือน เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมการผลิตและการขยายตัวของตลาด ของสินค้า
เกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูง อาทิ ผลผลิตเกษตรปลอดภัย สมุนไพรแปรรูป อาหารทาง
การแพทย์ อาหารทางเลือก อาหารฟังก์ชัน พลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ โปรตีนจากพืชและแมลง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาและทำธุรกิจผลิตภัณฑ์เกษตร
แปรรูปมูลค่าเพิ่มสูงที่มีศักยภาพทางการตลาดในอนาคต โดยให้มีการจัดทำแผนที่นำทางสำหรับการพัฒนาและ
ส่งเสริมผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปมูลค่าเพิ่มสูงรายผลิตภัณฑ์อย่างครบวงจร เพื่อนำไปสู่การส่งเสริม
อย่างเป็นระบบ ต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๕ หนุนรงค์ และส่งเสริมให้ผู้บริโภคมีการตระหนัก
เลือกใช้และบริโภคสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปที่ปลอดภัย มีคุณภาพสูง และได้มาตรฐาน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๖ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ส่วนราชการมีการใช้สินค้า
เกษตรและสินค้าเกษตรแปรรูปที่ได้คุณภาพ

กลยุทธ์ที่ ๓ การขยายผลรูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมี
มูลค่าเพิ่มสูงจากแบบอย่างความสำเร็จในประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ สนับสนุนปัจจัยการผลิตที่จำเป็น เพื่อให้เกิดการขยายผล
รูปแบบเกษตรกรรมเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีมูลค่าเพิ่มสูง

๒.๒ หมายเหตุ ๓ : ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

เป้าหมายที่ ๑ การสร้างอุปสงค์ของรถยนต์ไฟฟ้าประเภทต่างๆ เพื่อการใช้
ในประเทศและส่งออก

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ไทยมีปริมาณการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษ
เป็นศูนย์) จำนวน ๒๘๒,๒๔๐ คัน คิดเป็นร้อยละ ๒๖ ของยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ไทยมีปริมาณการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อย
มลพิษเป็นศูนย์) จำนวน ๓๘๐,๒๕๐ คัน คิดเป็นร้อยละ ๑๗ ของยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๒ ผู้ประกอบการเดิมสามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์
ไฟฟ้าและมีการลงทุนเทคโนโลยียานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญภายในประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ อุตสาหกรรมยานยนต์ไทยเป็นฐานการผลิตอันดับ ๑
ในอาเซียน และอยู่อันดับ ๑ ใน ๑๐ ของโลก

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มูลค่าส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและ
ชิ้นส่วนไม่น้อยกว่า ๑๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ สัดส่วนจำนวนผู้ประกอบการเดิมที่สามารถปรับเปลี่ยนธุรกิจ
ใหม่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ จำนวนแรงงานเดิมที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงานด้าน
ยานยนต์ไฟฟ้าและเข้ามาเป็นแรงงานในอุตสาหกรรมใหม่เพิ่มขึ้น ๕,๐๐๐ คน ภายในปี ๒๕๗๐

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การส่งเสริมให้ผู้ใช้ในภาคส่วนต่างๆ ของประเทศปรับเปลี่ยน
มาใช้ยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มมากขึ้น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ ส่งเสริมมาตรการจูงใจเพื่อส่งเสริมการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า ประกอบด้วย (๑) มาตรการทางด้านภาษี เช่น การใช้ภาษีสรรพสามิต การยกเว้นหรือลดภาษีป้ายทะเบียนประจำปี เป็นต้น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ ส่งเสริมการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าในระบบขนส่งสาธารณะ หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน ในทุกประเภทของยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ที่ ๓ การกำหนดเป้าหมาย/แผน และดำเนินการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์เดิมไปสู่ยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ ส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า เพื่อดึงดูดนักลงทุนให้เข้ามาผลิตยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์ และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการในห่วงโซ่อุปทานสามารถผลิตชิ้นส่วนที่เป็นเทคโนโลยีหลักของยานยนต์ไฟฟ้ารวมถึงชิ้นส่วนยานยนต์เชื่อมต่อและขับเคลื่อนอัตโนมัติ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๓ ส่งเสริมให้เกิดการสร้างฐานการผลิตแบตเตอรี่ รวมถึงชิ้นส่วนสำคัญ เช่น มอเตอร์ขับเคลื่อน ระบบบริหารจัดการแบตเตอรี่

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๗ สนับสนุนให้ผู้ประกอบการเดิมที่มีศักยภาพให้สามารถปรับเปลี่ยนไปสู่สายการผลิตของยานยนต์ไฟฟ้าได้

กลยุทธ์ที่ ๔ การยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทย ในการลงทุนผลิตยานยนต์ไฟฟ้า แบตเตอรี่และชิ้นส่วนสำคัญ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ ส่งเสริมการพัฒนาอย่างเป็นลำดับขั้นเพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถปรับตัวและไม่กระทบเศรษฐกิจในช่วงระยะเวลาเปลี่ยนผ่าน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ กำหนดสิทธิประโยชน์เพื่อส่งเสริมการลงทุน สนับสนุนด้านการเงิน ด้านภาษี

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๓ ส่งเสริมการนำเทคโนโลยี เช่น ระบบอัตโนมัติ ปัญญาประดิษฐ์ และอุตสาหกรรม ๔.๐ อื่นๆ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๔ ส่งเสริมการดัดแปลงยานยนต์ไฟฟ้าในรถเก่า เพื่อเร่งให้เกิดการลงทุนในระบบนิเวศและการถ่ายทอดองค์ความรู้ของเทคโนโลยียานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ที่ ๕ มาตรการสำหรับกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๑ ส่งเสริมผู้ประกอบการในกลุ่มเครื่องยนต์และระบบส่งกำลังของรถยนต์สันดาปภายในที่ต้องการเปลี่ยนผ่านไปสู่อุตสาหกรรมอื่น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๒ กำหนดมาตรการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนผ่านไปสู่อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ที่ ๖ การวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ไฟฟ้าและยานยนต์ไร้คนขับ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๒ ส่งเสริมให้ผู้ผลิตยานยนต์ ผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ ใช้โครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาของภาครัฐที่สร้างขึ้น

กลยุทธ์ที่ ๗ โครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานที่มีความพร้อมรองรับปริมาณการใช้งานยานยนต์ไฟฟ้าในอนาคตได้อย่างเหมาะสมและเพียงพอ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๗.๑ ส่งเสริมการลงทุนและพัฒนาจุดอัดประจุหรือเครื่องชาร์จยานยนต์ไฟฟ้าให้สอดคล้องกับพฤติกรรมและกิจกรรมประจำวันของผู้ใช้รถ

กลยุทธ์ที่ ๘ การปรับปรุงและจัดทำกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องให้เอื้อกับการเติบโตอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและให้ความสำคัญกับการบูรณาการทำงานร่วมกันระหว่างรัฐและเอกชน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๘.๑ จัดทำและปรับปรุงกฎหมายหรือกฎระเบียบให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ที่ ๙ การผลิตและพัฒนาทักษะแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ย่อยที่ ๙.๒ ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการและสถานศึกษา

กลยุทธ์ที่ ๑๐ มาตรฐานด้านคุณสมบัติและความปลอดภัย

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑๐.๓ จัดทำแผนพัฒนาด้านมาตรฐานให้กับสถานประกอบการยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑๐.๔ พัฒนาและต่อยอดศูนย์ทดสอบและยางล้อแห่งชาติ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑๐.๕ กำหนดมาตรฐานและหน่วยงานให้การตรวจสอบรับรองสำหรับยานยนต์ที่ดัดแปลงเป็นยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑๐.๖ ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนศูนย์ทดสอบในประเทศในระดับมาตรฐานอุตสาหกรรมและระดับมาตรฐานผู้ผลิตรายยนต์ ความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดจากสินค้าและการบริหารคุณภาพผ่านความร่วมมือกับหน่วยงานรับรองมาตรฐานระดับโลก

กลยุทธ์ที่ ๑๑ การสนับสนุนเงินทุนให้กับผู้ประกอบการที่ลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์พลังงานสะอาด

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑๑.๑ สนับสนุนเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ เพื่อสนับสนุนผู้ประกอบการด้านยานยนต์ไฟฟ้าและชิ้นส่วน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑๑.๒ สนับสนุนการจัดตั้งกองทุนเพื่อลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานยานยนต์ไฟฟ้าและการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจสีเขียวและธุรกิจหมุนเวียน

๒.๓ หมายเหตุ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

เป้าหมายที่ ๑ ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนมูลค่าเพิ่มสินค้าและบริการสุขภาพต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศอยู่ที่ร้อยละ ๑.๗

เป้าหมายที่ ๒ องค์กรความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพเอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการทางสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ มูลค่าการนำเข้าครุภัณฑ์ทางการแพทย์ลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๕

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ บริการทางการแพทย์ที่มีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ
กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ ปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบให้เอื้อต่อการเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพ

(๑) ศึกษาความเป็นไปได้ในการออกกฎหมายเฉพาะเพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพที่ครอบคลุมข้อจำกัดในการดำเนินการ

(๒) ปรับแก้กฎหมายการออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจด้านบริการส่งเสริมสุขภาพและบริการทางการแพทย์ให้เป็นแบบใบอนุญาตเดียว

กลยุทธ์ที่ ๒ ไทยเป็นศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพระดับโลก

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ ยกกระดับมาตรฐานสถานบริการส่งเสริมสุขภาพให้สามารถแข่งขันได้

กลยุทธ์ที่ ๓ การสร้างมูลค่าเพิ่มให้อุตสาหกรรมทางการแพทย์และสุขภาพ
กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานบนฐานเทคโนโลยี
ดิจิทัลให้รองรับการยกระดับอุตสาหกรรม

(๑) พัฒนาระบบการประเมินเทคโนโลยีทางการแพทย์และมาตรฐาน
การทดสอบผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ให้ได้มาตรฐานสากล

(๒) ยกระดับศูนย์ทดสอบศักยภาพการผลิต

(๓) พัฒนาระบบการผลิตและสนับสนุนการจัดตั้งโรงงานต้นแบบเภสัช
ชีวภัณฑ์ ยา สมุนไพร และวัคซีนที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๓ ส่งเสริมการลงทุนและการนำผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์
และสุขภาพออกสู่ตลาด

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๔ ส่งเสริมแนวคิดการซื้อและการใช้ผลิตภัณฑ์ที่ผลิต
ในประเทศ

(๑) ปรับปรุงบัญชีนวัตกรรมไทยให้เกิดความสะดวกและเอื้อต่อการพัฒนา
อุตสาหกรรมทางการแพทย์

(๒) ปลุกฝังทัศนคติและสนับสนุนให้สถานพยาบาลและสถาบันการศึกษา
ทางการแพทย์ใช้เครื่องมือแพทย์ที่ผลิตในประเทศที่มีคุณภาพ ปลอดภัย คุ้มค่า และมีประสิทธิภาพ

**๒.๔ หมายเหตุ ๖ : ไทยเป็นศูนย์กลางด้านดิจิทัลและอุตสาหกรรม
อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของอาเซียน**

เป้าหมายที่ ๑ เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น
ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลต่อ
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๓๐ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มีกระดานข้อมูลดิจิทัลของภาครัฐที่สามารถติดตามจำนวน
ธุรกรรมงานบริการของภาครัฐที่ปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลได้ภายในปี ๒๕๖๖ และงานบริการประชาชนของภาครัฐ
ต้องปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลทั้งหมดภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ อัตราการขยายตัวของมูลค่าเศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศ
เพิ่มสูงขึ้นจากการลงทุนวิจัยและพัฒนา นวัตกรรม เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ xx ต่อปี

เป้าหมายที่ ๒ การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ
ของประเทศเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัดส่วนการส่งออกในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะใน
ประเทศคิดเป็นร้อยละ ๖๐ ของมูลค่าการส่งออกอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมดภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มีบุคลากรที่มีทักษะรองรับรวม ๔๐๐,๐๐๐ ราย ภายใน
ปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๓ มูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์
อัจฉริยะของประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีขนาดใหญ่ของโลก
ลงทุนในประเทศไทยอย่างน้อย ๓ ราย ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนสตาร์ทอัพด้านเทคโนโลยีเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๖,๐๐๐ แห่ง
ในปี ๒๕๗๐ โดย ๑ ใน ๓ เป็นผู้ประกอบการที่ย้ายมาจากต่างประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ มีแรงงานที่เป็นผู้เชี่ยวชาญทางดิจิทัล (ระดับ๔) ไม่น้อยกว่า
ร้อยละ ๖ ของจำนวนประชากรไทย ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ มีจุดเชื่อมต่อและแลกเปลี่ยนข้อมูลจราจรอินเทอร์เน็ตระหว่างประเทศที่เป็นศูนย์กลางภูมิภาคภายในปี ๒๕๗๐

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาต่อยอดฐานอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ สนับสนุนให้ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการปรับปรุงแบบการพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะให้เป็นฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของโลก

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๓ ส่งเสริมให้มีการส่งออกผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ

กลยุทธ์ที่ ๓ อุตสาหกรรมดิจิทัลในประเทศที่สามารถแข่งขันได้

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ ดึงดูดให้ผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีขนาดใหญ่ของโลกลงทุนในอุตสาหกรรมที่จะเอื้อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ประกอบการไทยตลอดห่วงโซ่อุปทาน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัลที่จะสนับสนุนให้ไทยสามารถใช้ประโยชน์จากความรู้ได้เปรียบทางภูมิศาสตร์เพื่อยกระดับให้ไทยเป็นศูนย์กลางบริการดิจิทัลในภูมิภาค

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๓ พัฒนาและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ผลิต ผู้พัฒนา ผู้ออกแบบและสร้างระบบในอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัลภายในประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๔ ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาซอฟต์แวร์พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และการสร้างดิจิทัลคอนเทนต์สร้างสรรค์ ที่มีการนำวัฒนธรรม วิถีชีวิต แหล่งท่องเที่ยว ฯลฯ ไปใช้ประโยชน์ในเชิงสร้างสรรค์

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๕ ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล รวมถึงการวิจัยและพัฒนาในประเทศ เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการทั้งภายในประเทศและภูมิภาคอาเซียน

กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาระบบนิเวศเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีที่มีคุณภาพครอบคลุม เพียงพอและเข้าถึงได้ ทั้งในด้านพื้นที่และราคา

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ พัฒนากำลังคนเพื่อรองรับกับการปรับตัวทางเทคโนโลยีในอนาคตของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมและบริการต่างๆ รวมถึงอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัลของประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๓ ผลักดันและแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๔ ส่งเสริมให้มีการใช้เครื่องมือทางนโยบายทางการเงินและการคลังที่เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของแต่ละอุตสาหกรรม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๕ ผลักดันให้มีการขับเคลื่อนด้านนโยบายความเป็นเจ้าของอริปไตยทางข้อมูลจากเทคโนโลยีและแพลตฟอร์มที่ทำธุรกิจจากคนไทย

๒.๕ หมายเหตุ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

เป้าหมายที่ ๑ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ จำนวนการจดทะเบียนพาณิชย์ จดทะเบียนนิติบุคคล และจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม และการเข้าสู่ระบบประกันสังคมของนายจ้าง ลูกจ้างและผู้ประกอบการอิสระของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ สัดส่วนการเข้าถึงสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อสินเชื่อรวมเพิ่มขึ้น และมูลค่าการระดมทุนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ que เข้าถึงสินเชื่อเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ ระบบฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่รัฐบาลและผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใช้อย่าง ทันท่วงทีและทั่วถึง

ตัวชี้วัดที่ ๑.๕ กฎระเบียบของภาครัฐได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ตัวชี้วัดที่ ๑.๖ สัดส่วนมูลค่าภาคเศรษฐกิจนอกระบบของไทยลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๑.๗ สัดส่วนผู้ประกอบการในภาคเศรษฐกิจนอกระบบที่มาจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น เป็นร้อยละ ๓๖.๕ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ และร้อยละ ๑๖.๐ ของการส่งออกรวมของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ สัดส่วนมูลค่าธุรกรรมพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้นจากปีฐาน (ปี ๒๕๖๕) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นผู้ส่งออก รายใหม่เพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ ส่วนแบ่งตลาดในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ ภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๒.๖ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ ดำเนินธุรกิจ โดยคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม สังคม และมีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลมีจำนวนเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ที่เข้าถึง บริการภาครัฐและบริการพัฒนาธุรกิจภาคเอกชนโดยการสนับสนุนของรัฐเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนสตาร์ทอัพที่ได้รับการลงทุนจากกองทุนธุรกิจการร่วมทุนระดับโลกและจำนวนสตาร์ทอัพที่สามารถเข้าร่วมในโปรแกรมบ่มเพาะ ในระดับโลกเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ จำนวนสตาร์ทอัพ ซีรีย ซี เพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ จำนวนการจดทะเบียนวิสาหกิจเพื่อสังคมเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจ และการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ เร่งปรับปรุงกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินธุรกิจ และสร้างให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรมระหว่างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับผู้ประกอบการรายใหญ่

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ เพิ่มความสะดวกในทุกขั้นตอนของการประกอบธุรกิจ ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบมาตรฐาน ให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงได้ด้วยต้นทุนต่ำ

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาแพลตฟอร์มเชื่อมโยงฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมและส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ระบบ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ จัดให้มีระบบไอทีเดียวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใช้ในการทำธุรกิจผ่านระบบดิจิทัล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ พัฒนาพอร์ทัลกลางเชื่อมโยงข้อมูลของวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมเข้ากับระบบการให้บริการภาครัฐ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๓ พัฒนาระบบคลังข้อมูลและความรู้สำหรับให้บริการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นระบบออนไลน์และระบบบริการอิเล็กทรอนิกส์ครบวงจร

กลยุทธ์ที่ ๓ การจัดให้มีกลไกทางการเงินที่เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงแหล่งทุน ได้อย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ ส่งเสริมให้สถาบันการเงินหรือธนาคารและผู้ให้บริการที่ ไม่ใช่สถาบันการเงิน ใช้ข้อมูลธุรกิจและรอยเท้าดิจิทัล ในการพิจารณาปล่อยสินเชื่อให้กับวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ กำหนดบทบาทสถาบันการเงินเฉพาะกิจให้มีมาตรการ สินเชื่อและการค้ำประกันสินเชื่อที่ชัดเจนสำหรับแต่ละเซกเมนต์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๓ ส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมระดมทุน ผ่านตลาดทุนหรือแหล่งทางเลือกที่หลากหลาย สอดรับกับโมเดลธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กลยุทธ์ที่ ๔ การส่งเสริมการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้เป็นผู้ประกอบการในยุคดิจิทัล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ เสริมสร้างความรู้พื้นฐานทางธุรกิจ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ ให้สิทธิประโยชน์และสิ่งจูงใจให้วิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมมีการลงทุนและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เครื่องจักรกลและระบบอัตโนมัติในการบริหารจัดการ การยกระดับประสิทธิภาพการผลิต และการให้บริการ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๓ พัฒนาแพลตฟอร์มการค้าระหว่างประเทศให้วิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมทั่วไปเข้าถึงได้

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๔ ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมภายในสาขาและกับรายใหญ่ภายในห่วงโซ่อุปทาน

กลยุทธ์ที่ ๕ การยกระดับประสิทธิภาพกระบวนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมของภาครัฐ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๑ ขยายการให้บริการพัฒนาธุรกิจ ที่ตรงกับความต้องการเฉพาะของธุรกิจ และพัฒนาระบบส่งต่อการให้ความช่วยเหลือ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๒ สนับสนุนสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในฐานะหน่วยงานนโยบายให้ทำหน้าที่เป็นผู้บูรณาการการให้ความช่วยเหลือและส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอย่างครบวงจร

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๓ ปรับกลไกและกระบวนการติดตามประเมินผล

กลยุทธ์ที่ ๖ การพัฒนาระบบนิเวศน์ให้เอื้อต่อการสร้างธุรกิจสตาร์ทอัพ รวมทั้งให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม และเชื่อมโยงเข้าสู่เครือข่ายระดับโลก และยกระดับสู่ตลาดต่างประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๑ ปรับปรุงกฎหมายและความยากง่ายในการประกอบธุรกิจ โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับสตาร์ทอัพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๒ ผ่อนคลายข้อจำกัดด้านการระดมทุน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๓ ส่งเสริมการเชื่อมโยงธุรกิจสตาร์ทอัพสู่ตลาดโลก

กลยุทธ์ที่ ๗ การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคมให้มีศักยภาพการดำเนินการในเชิงธุรกิจ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๗.๑ เร่งออกกฎหมายลำดับรองภายใต้ พ.ร.บ. ส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม พ.ศ. ๒๕๖๒

กลยุทธ์ย่อยที่ ๗.๒ ส่งเสริมการพัฒนาโมเดลธุรกิจที่เฉพาะเจาะจงและยั่งยืนของวิสาหกิจเพื่อสังคม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๗.๓ ให้สิทธิประโยชน์และสิ่งจูงใจให้เกิดการร่วมทุนกับวิสาหกิจเพื่อสังคม

๒.๖ หมายเหตุ ๘ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ อัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรในภาค เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าอัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มูลค่าการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ เพิ่มขึ้นตามเป้าหมายในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๙ เขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก มีมูลค่าการลงทุนรวม ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้มีมูลค่าการลงทุนรวม ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนมีมูลค่าการลงทุนรวม ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท

เป้าหมายที่ ๒ ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดต่ำกว่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ สัดส่วนผู้มีงานทำในแต่ละภาค เพิ่มขึ้นสูงกว่าสัดส่วนผู้มีงานทำของภาคในปี ๒๕๖๓ ยกเว้นกรุงเทพมหานครมีสัดส่วนผู้มีงานทำไม่เกินร้อยละ ๑๓ ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด

เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ เมืองอัจฉริยะมีจำนวนรวมทั้งสิ้นไม่ต่ำกว่า ๑๐๕ พื้นที่
ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนมีจำนวนมากขึ้น

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานราก

กลยุทธ์ที่ ๑.๑ พัฒนาภาคให้เป็นฐานเศรษฐกิจสำคัญของประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๑.๒ สร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจชุมชน

กลยุทธ์ที่ ๑.๓ ส่งเสริมการจัดการกลไกตลาดของท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๑.๔ แก้ปัญหาของกลุ่มเปราะบางในเมือง

กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมกลไกความร่วมมือภาครัฐ เอกชน ประชาชน และ
ประชาสังคมเพื่อการพัฒนาพื้นที่และเมือง

กลยุทธ์ที่ ๒.๑ สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่และเมืองด้วยความร่วมมือของภาค
ส่วนต่าง ๆ หลากหลายรูปแบบ

กลยุทธ์ที่ ๒.๒ พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการพัฒนาพื้นที่และเมือง
ร่วมกันระหว่างภาครัฐ เอกชนและประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๒.๓ ส่งเสริมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะที่พร้อมรับมือต่อการ
เปลี่ยนแปลงและภัยพิบัติรวมทั้งตอบสนองความต้องการของประชาชนทุกกลุ่มในพื้นที่

กลยุทธ์ที่ ๒.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินในเมือง

กลยุทธ์ที่ ๓ การสร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์ และ
ดิจิทัลรองรับพื้นที่เศรษฐกิจหลักและเมือง

กลยุทธ์ที่ ๓.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และระบบดิจิทัล
อย่างต่อเนื่องเพียงพอและได้มาตรฐาน

กลยุทธ์ที่ ๓.๒ พัฒนาบุคลากร การศึกษา การวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม
ให้มีคุณภาพ เพียงพอ และปรับตัวได้ทันต่อความต้องการของอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมายในพื้นที่

กลยุทธ์ที่ ๓.๓ สนับสนุนปัจจัยที่เอื้อต่อการลงทุน

กลยุทธ์ที่ ๔ การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการพื้นที่และเมือง

กลยุทธ์ที่ ๔.๑ เสริมสร้างสมรรถนะของท้องถิ่นทุกระดับ ให้มีศักยภาพใน
การบริหารจัดการพื้นที่และเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๔.๒ ยกระดับความสามารถทางการเงิน การคลังและการจัดการ
ทุนในระดับพื้นที่

กลยุทธ์ที่ ๔.๓ สร้างระบบตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลการพัฒนา
พื้นที่และเมือง

๒.๗ หมายเหตุ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมายที่ ๑ การใช้เศรษฐกิจหมุนเวียนและทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ
สร้างมูลค่าและรายได้

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศด้วยเศรษฐกิจหมุนเวียน
เพิ่มขึ้น สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ การบริโภควัสดุในประเทศ มีปริมาณลดลงไม่น้อยกว่า
ร้อยละ ๒๕ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ดัชนีการหมุนเวียนวัสดุ สำหรับผลิตภัณฑ์เป้าหมาย (พลาสติก , วัสดุก่อสร้าง, เกษตร-อาหาร) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๓ สังคมไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกและมลพิษลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ การปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวม (สาขาพลังงานและขนส่ง/ อุตสาหกรรม/การจัดการของเสีย) ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๒ ของพื้นที่ประเทศภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ การนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพิ่มขึ้น โดยมีอัตราการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ได้ ภายในปี ๒๕๗๐

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ เพิ่มศักยภาพของอุตสาหกรรมและบริการ โดยการพัฒนาสินค้า บริการและตลาดที่สร้างมูลค่าเพิ่ม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตสินค้าและบริการ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๓ สร้างความเชื่อมโยงกับสาขาเศรษฐกิจอื่น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๔ พัฒนาระบบรับรองมาตรฐานการผลิตสินค้าและบริการ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๕ การใช้เครื่องมือและกลไกในตลาดเงินตลาดทุน เพื่อการเจริญเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

**๒.๘ หมายเหตุ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบ
โจทย์ประชาชน**

เป้าหมายที่ ๑ การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐

เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ผลการสำรวจรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ในองค์ประกอบ ดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีการมีส่วนร่วม ทางอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีทุนมนุษย์ และดัชนีการให้บริการภาครัฐออนไลน์ ไม่เกินอันดับที่ ๔๐ ของโลก และมีคะแนนไม่ต่ำกว่า ๐.๘๒

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพการให้บริการภาครัฐที่ตอบโจทย์ สะดวก และประหยัด

กลยุทธ์ที่ ๒ การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐให้ยืดหยุ่น เชื่อมโยง เปิดกว้าง และมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๓ การปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๔ การสร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากร ให้มีทักษะที่จำเป็น ในการให้บริการภาครัฐดิจิทัล และปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ มาตรการ ภาครัฐให้เอื้อต่อการพัฒนา ประเทศ

๒.๒.๓ นโยบายอุตสาหกรรมของนายวราวุธ ศิลปะอาชา
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม)

- หลักการบริหารกระทรวงอุตสาหกรรม

“อุตสาหกรรมหนึ่งเดียว” (One MIND)

- การสื่อสาร
- การบริหารจัดการ
- การขับเคลื่อนนโยบาย

- การบริหารจัดการ ๔ เสาหลัก (๔ Pillars)

๑. การรับฟังเสียงประชาชน (People Engagement)

- การรับฟังปัญหาและความต้องการของประชาชน

๒. การขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาล (Policy Execution)

- ปฏิบัตินโยบายรัฐบาลให้เกิดผลสำเร็จและเกิดประโยชน์กับประชาชน

๓. การปรับกระบวนการและกฎหมาย/กฎระเบียบ (Legal Reform)

- พัฒนาประสิทธิภาพ, ความโปร่งใส, ลดต้นทุน เพื่อความสำเร็จของการปฏิบัตินโยบาย

๔. Passion (ความมุ่งมั่น) ของรัฐมนตรี (Minister's Passion)

- ความมุ่งมั่นของรัฐมนตรีที่จะสืบสานและต่อยอดงานจากฐานเดิมให้สูงขึ้น

๑) การรับฟังเสียงประชาชน (People Engagement)

- การบริหารราชการต้องรับฟังเสียงของประชาชนโดยเฉพาะปัญหาและความต้องการของประชาชน กระทรวงมีหน้าที่ความรับผิดชอบที่ ต้องแก้ปัญหาและตอบสนองความต้องการเหล่านั้น โดยเฉพาะเรื่องเร่งด่วนที่เป็นความเดือดร้อนของประชาชน

- กระทรวงจึงจำเป็นต้องเปิด “ช่องทาง” เพียงหนึ่งช่องทางเท่านั้น เพื่อให้ประชาชนสามารถส่งเสียงถึงกระทรวงได้ง่าย สะดวก รวดเร็ว

- การเปิดช่องทางรับฟังเสียงประชาชน พร้อมมีระบบติดตามการแก้ปัญหาตามข้อเรียกร้องของประชาชน

- จัดทำรายงานการร้องเรียนและปัญหาของประชาชน พร้อมการแก้ไขปัญหาเหล่านั้นทุกเดือน

๒) การขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาล (Policy Execution)

a) นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงอุตสาหกรรม

๑. วางเครื่องยนต์เศรษฐกิจสำคัญใหม่ คือ อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับ Digital and AI, Semiconductors, อาหารแปรรูป มูลค่าสูง, การแพทย์และสุขภาพ, ชีวภาพ, ยานยนต์สมัยใหม่, พลังงานสะอาด

๒. ผลักดันให้อุตสาหกรรมไทยเข้าไปอยู่ในห่วงโซ่อุปทานที่สำคัญของโลก (Global Value Chain)

๓. สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าเกษตร ด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปที่ใช้ผลผลิตเกษตรในพื้นที่หรือชุมชน

๔. ยกระดับทักษะเพื่อยกระดับผลิตภาพ (Productivity) และสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์

๕. จัดตั้งตลาดซื้อขายคาร์บอนเครดิตที่ได้มาตรฐานสากลด้วยการจัดทำระบบการตรวจวัดและประเมินการปล่อย, การลด, และการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกจากอุตสาหกรรมตามหลักมาตรฐานสากล เพื่อให้สามารถซื้อขายคาร์บอนเครดิตของไทยในตลาดสากลได้

๖. สร้างอาชีพและสร้าง Skill Bridge ให้กับคนไทย (โดยเฉพาะนักศึกษา, ผู้สูงอายุ, คนพิการ, วิสาหกิจชุมชน, และ SME)

b) นโยบายอุตสาหกรรมของรัฐมนตรี

๑. อุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง (High Value Agro-Industry) (นโยบายรัฐบาล ข้อ ๓)
- ทำให้ผลผลิตทางการเกษตรที่มีมูลค่าต่ำให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง เป้าหมายสำคัญ คือ ข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง ปาล์มน้ำมัน ผลไม้ และสมุนไพร

๒. อุตสาหกรรมอาหารอัจฉริยะ (Smart Food Industry) (นโยบายรัฐบาลข้อ ๓,๔)
- ทำให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางอาหารแห่งอนาคตของเอเชีย มีเป้าหมายสำคัญ คือ Functional Food, Medical Food (อาหารสุขภาพ), Protein-based Food, อาหารผู้สูงอายุ, Recovery Drink

๓. อุตสาหกรรมสมุนไพรและสุขภาพ (นโยบายรัฐบาลข้อ ๓,๔)
- ทำสมุนไพรไทยให้เป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (Creative Industry) ที่มีมูลค่าสูงและตอบโจทย์ปัญหาสุขภาพของโลกอนาคต มีเป้าหมายสำคัญ คือ Nutraceutical, Herbal Medicine, Herbal Cosmetics, Food Supplements, Wellness Products, Medical and Wellness Tourism

๔. อุตสาหกรรมหัตถกรรมอัจฉริยะ (Smart Craft Industry) (นโยบายรัฐบาลข้อ ๔,๖)

- ยกระดับอุตสาหกรรมพื้นบ้าน เป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดสากล ด้วยการยกระดับคุณภาพและประสิทธิภาพของเครื่องมือ/เครื่องจักร การออกแบบ การสร้างแบรนด์ และการตลาด/การขาย มีเป้าหมายสำคัญ คือ สิ่งทอพื้นบ้าน (ผ้าไหม, ผ้าไหมธรรมชาติ, ผ้าฝ้าย, ผ้ามัดหมี่, ผ้ายกดอก)

๕. อุตสาหกรรม Digital, AI, และ Semiconductor (Digital, AI) (นโยบายรัฐบาล ข้อ ๑,๒)
- เชื่อมเศรษฐกิจไทยกับเศรษฐกิจโลก เพื่อการเติบโตของเศรษฐกิจไทยให้ทันการพัฒนาเศรษฐกิจโลก มีเป้าหมายสำคัญ คือ Data Center, Semiconductor, Cloud Services, Digital Services

๓) การปรับกระบวนการและกฎระเบียบ/กฎหมาย (Legal Reform)

a) เป้าหมาย

- พัฒนาประสิทธิภาพ ความโปร่งใส ลดต้นทุน ความสะดวกและรวดเร็ว และความสำเร็จของการปฏิบัตินโยบาย

- ยกระดับมาตรฐานอุตสาหกรรมของประเทศสู่มาตรฐานสากล

b) นโยบายการปฏิรูประบบการบริหารราชการของกระทรวงอุตสาหกรรม

- ปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ ขั้นตอน ตลอดจนลดขั้นตอนปฏิบัติต่างๆ ของการบริหารราชการให้มีความสะดวก โปร่งใส ลดต้นทุนและลดภาระของประชาชนและผู้ประกอบการ โดยเฉพาะเรื่อง การอนุมัติ การอนุญาต และการบังคับใช้กฎหมายต่างๆ เช่น การขอเปิดโรงงานและสถานประกอบการ

- การปฏิรูปกฎหมายและอนุมัติให้ความรวดเร็ว (ราชการทันใจ) รวมถึงการพัฒนากฎหมายที่อำนวยความสะดวกให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานสากล เช่น การปรับแก้กฎหมายและกฎระเบียบของกระทรวงและกรมให้โครงการ EEC ปฏิบัติงานได้สะดวกและรวดเร็ว

- ปรับแก้กฎหมายให้สอดคล้องกับสถานการณ์ด้านอุตสาหกรรมของประเทศที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น การจัดการกาก/ขยะอุตสาหกรรม การจัดการสิ่งแวดล้อมรอบโรงงาน
- การแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดจากกฎหมายและกฎระเบียบต่างๆที่เป็นอุปสรรคต่อการค้าการลงทุนสมัยใหม่ การปรับมาตรฐานและกระบวนการอุตสาหกรรมที่เอื้อต่อการเข้าเป็นสมาชิก OECD ของประเทศ เช่น มาตรฐานการปล่อย Carbon, มาตรฐานการขออนุญาตเปิดกิจการโรงงาน

c) กลไกการทำงาน

- จัดตั้งคณะทำงานกฎหมายของกระทรวงที่มีการประชุมเป็นประจำทุกสัปดาห์
- รายงานความก้าวหน้าของงานปรับปรุงกฎหมายให้รัฐมนตรีและที่ประชุมผู้บริหารของกระทรวงทุกเดือน

๔) Passion ของรัฐมนตรี (Minister's Passion)

a) Passion (ความมุ่งมั่น)

- การบริหารและขับเคลื่อนกระทรวงอุตสาหกรรม รัฐมนตรี (นายวราวุธ ศิลปอาชา) หวังให้นำประเด็น Passion ๔ เรื่องนี้ เข้าไปประกอบในการบริหารและขับเคลื่อนงานอุตสาหกรรม

๑. การใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อมและภัยพิบัติทางธรรมชาติ (Climate Change)

- อุตสาหกรรมต้องตอบโจทย์สิ่งแวดล้อมของโลกและภัยพิบัติทางธรรมชาติ (มิติสิ่งแวดล้อม) (นโยบายรัฐบาลข้อ ๑)

- อุตสาหกรรมสีเขียวและพลังงานสะอาด (Green Industry and Clean Energy)
- ปรับและพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและพร้อมรับกับวิกฤตภัยพิบัติทางธรรมชาติ ควบคู่กับการมี Industrial Adaptation Plan มีเป้าหมายสำคัญ คือ Solar Rooftop ชุมชน, Solar Cell Panel Manufacturing, EV Ecosystem (โดยเฉพาะเพื่อการผลิตรถมอเตอร์ไซค์ไฟฟ้า), Battery Storage and Manufacturing, Smart Grid, การวัด Carbon Emission สุทธิของภาคอุตสาหกรรมและการพัฒนาตลาดซื้อขายคาร์บอนเครดิต (เพื่อรองรับมาตรการ CBAM)

- ๒. การให้ความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรของประเทศ (Demographic Change)

- อุตสาหกรรมต้องตอบโจทย์การยกระดับคุณภาพสังคมและการสร้างความมั่นคงของมนุษย์ โดยเฉพาะกลุ่มเปราะบาง (มิติสังคมและมนุษย์)

- อุตสาหกรรมเพื่อคนสูงวัยและคนพิการ (Silver Industry and Industry for Elderly and Disabled Persons) (นโยบายรัฐบาลข้อ ๖)

- อุตสาหกรรมตอบโจทย์คนสูงวัยและคนพิการของประเทศที่ขยายตัวอย่างรวดเร็ว มีเป้าหมายสำคัญ คือ การจ้างงานของผู้สูงอายุและคนพิการในโรงงานอุตสาหกรรม, การผลิตสินค้าและบริการ เพื่ออำนวยความสะดวกกับการดำรงชีวิตอย่างอิสระของผู้สูงอายุและคนพิการ, จนถึง การสนับสนุนให้ผู้สูงอายุและคนพิการเข้าไปอยู่ใน Supply Chain ของอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอุตสาหกรรม SME

๓. ความจำเป็นของการเชื่อมโยงกับโลก (Global Connectivity)

- อุตสาหกรรมต้องเชื่อมโยงกับต่างประเทศและโลก (มิติต่างประเทศ)
- อุตสาหกรรมต้องปรับตัวและเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป (มิติ Global Connectivity) (นโยบายรัฐบาลข้อ ๒)

- อุตสาหกรรมของประเทศจะต้องเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมของโลก เพื่อให้สามารถแข่งขันได้และมีมาตรฐานเดียวกัน มีเป้าหมายสำคัญ คือ การลงทุนอุตสาหกรรมใหม่ และปรับอุตสาหกรรมที่มีให้สามารถแข่งขันได้และอยู่ใน Global Value Chain เช่น Digital Industry, Semiconductor, Data Center

- อุตสาหกรรมไทยต้องเปิดรับการลงทุนจากต่างประเทศที่พร้อมถ่ายทอดเทคโนโลยี และอุตสาหกรรมไทยต้องพร้อมออกไปลงทุนในต่างประเทศ เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตเกษตรที่มีมูลค่าต่ำให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง เช่น เปลี่ยนยางแผ่นและยางก้อนถ้วยให้เป็นยางแท่งมาตรฐาน (STR- Standard Thai Rubber) เพื่อการส่งออก ในทางกลับกันส่งเสริมการลงทุนของอุตสาหกรรมไทยในต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้าน เช่น การลงทุนอุตสาหกรรมการผลิตกระแสไฟฟ้าอุตสาหกรรมอาหารสุขภาพ เป็นต้น

๔. การสืบสานและต่อยอดจากฐานเดิม (Continuity and Development)

- ต่อยอดงานอุตสาหกรรมที่นายบริหาร ศิลปอาชา (อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) ได้วางรากฐานไว้ (มิติการพัฒนา)

- ขยายและเพิ่มเติมอุตสาหกรรมในโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก (ESB) เช่น จากอุตสาหกรรมปิโตรเคมี ไปสู่อุตสาหกรรมในโครงการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เช่น อุตสาหกรรม Battery Storage and Manufacturing, Smart Grid เป็นต้น

- พัฒนาต่อยอดระบบและโครงสร้างพื้นฐานของอุตสาหกรรมในโครงการ EEC เช่น ระบบน้ำและไฟฟ้าเพื่ออุตสาหกรรม, ระบบการจัดการกาก/ขยะอุตสาหกรรม และการจัดการสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

- แนวทางการขับเคลื่อนนโยบายอุตสาหกรรม

- ตั้งคณะกรรมการเปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรมไทย (National Industrial Transformation Committee)

- นำโดยกระทรวงอุตสาหกรรม, สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, กระทรวงการคลัง

- ผลักดันกองทุนเปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรมไทย (Industrial Transformation Fund) โดยให้มีความร่วมมือและส่วนร่วมจากภาคประชาชน ผู้ประกอบการ และภาครัฐ กองทุนนี้ จะใช้ในเรื่องสำคัญของการปรับเปลี่ยนอุตสาหกรรม เช่น

- การปรับอุตสาหกรรมให้ทันสมัยและแข่งขันได้ (Industrial Modernization)
- การยกระดับเทคโนโลยีของเครื่องจักร/เครื่องมือ
- ทุนอุดหนุนเพื่อการสร้างนวัตกรรม (Innovation Grants)
- การพัฒนาระบบธุรกิจและการบริการ รวมถึงการพัฒนาทักษะ Reskill

Upskill) ของอุตสาหกรรม

- การพัฒนากลยุทธ์ และการสร้างเครือข่ายทางการตลาด/การขาย รวมถึงการสร้างแบรนด์อุตสาหกรรมของไทยในตลาดโลก

- การพัฒนามาตรการป้องกันความปลอดภัยทาง Cyber (Cyber Security)

- การบริหารและปฏิบัติงานนโยบายด้วยหลักการบริหารกระทรวงอุตสาหกรรม คือ “One MIND” (อุตสาหกรรมหนึ่งเดียว)

- ทุกกรมและส่วนราชการของกระทรวงต้องทำงานร่วมกันอย่างบูรณาการ เพื่อเป้าหมายร่วมกันโดยเฉพาะในเรื่องสำคัญ เช่น

- ฐานข้อมูลและการใช้ข้อมูล
- โครงการและแผนงานตามนโยบาย
- ความร่วมมือด้านการใช้ทรัพยากร เช่น งบประมาณ และบุคลากร

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

๑. แผนปฏิบัติการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม
๒. แผนปฏิบัติการราย ปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ของกระทรวงอุตสาหกรรม
หรือร่างแผนปฏิบัติการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของกระทรวงอุตสาหกรรม
๓. แผนปฏิบัติการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของสำนักงานปลัดกระทรวง
อุตสาหกรรม
๔. แผนปฏิบัติการราย ปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
หรือร่างแผนปฏิบัติการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของสำนักงานปลัดกระทรวง
อุตสาหกรรม
๕. แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี
(พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๘๐) โดยกระทรวงอุตสาหกรรม
๖. แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ระยะที่ ๑
พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๗๐) โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
๗. มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทย ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๗๐
โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
๘. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) และ (ร่าง)
แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ โดย
คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ (คนร.)
๙. แผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศปี พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๗๓
สาขากระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์รวมถึงน้ำเสียอุตสาหกรรม
โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม
๑๐. มาตรการสนับสนุนการผลิตรถยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าในประเทศไทย
โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
๑๑. มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ โดย สำนักงานเศรษฐกิจ
อุตสาหกรรม
๑๒. แผนพัฒนาจังหวัดอำนาจเจริญ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ฉบับทบทวน พ.ศ. ๒๕๖๗
๑๓. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๖๖
– ๒๕๗๐ ฉบับทบทวน พ.ศ. ๒๕๖๙

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดอำนาจเจริญ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดอำนาจเจริญ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ นี้ เป็นการดำเนินการตามรอบการจัดทำแผน เพื่อให้แผนมีความสอดคล้องกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลกทั้งสถานการณ์ภายในและภายนอกประเทศ โดยได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดและของจังหวัดอำนาจเจริญ โดยกำหนดให้การจัดทำแผนจะต้องยึดและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ระยะ ๒๐ ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๑๓) นโยบายรัฐบาล รวมทั้งแผนรายสาขา/เฉพาะด้านต่างๆ ที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี และข้อสั่งการของนายกรัฐมนตรี

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ ได้ดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดอำนาจเจริญ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ โดยผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและภาคส่วนต่างๆ ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ สภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้า เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการโรงงาน ผู้แทนภาคประชาชน ธนาคาร และองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้อง มีการประเมินวิเคราะห์สถานการณ์โลก สถานการณ์ประเทศไทย สถานการณ์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สถานการณ์จังหวัดและกลุ่มจังหวัด เชื่อมโยงกับแนวทางการพัฒนาประเทศไทย ได้แก่ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ(ฉบับที่ ๑๓) แผนปฏิบัติราชการ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของกระทรวงอุตสาหกรรม แผนปฏิบัติราชการระยะ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม แผนพัฒนาจังหวัดอำนาจเจริญ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน พ.ศ. ๒๕๖๘ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน พ.ศ. ๒๕๖๙ โดยร่วมกันระดมความคิดเห็นถึงศักยภาพและความต้องการของจังหวัดอำนาจเจริญ ด้านวิสัยทัศน์ พันธกิจ ค่านิยม เป้าประสงค์ ประเด็นการพัฒนา ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ ปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตของประชาชนและต้องได้รับการแก้ไขแล้วนำผลการวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพของจังหวัดอำนาจเจริญ เพื่อวางแผนการพัฒนาโดยยึดหลักการพัฒนาดังแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ซึ่งการจัดทำแผนปฏิบัติการในครั้งนี้ จะเป็นแนวทางที่สำคัญ ในการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด ได้เป็นอย่างดี

๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนา อุตสาหกรรม จังหวัดอำนาจเจริญ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด

๑) ประวัติความเป็นมา

จังหวัดอำนาจเจริญ เป็นจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง มีประวัติศาสตร์มาอย่างยาวนานจากการค้นพบแหล่งชุมชนโบราณ โบราณสถาน และโบราณวัตถุตามที่กรมศิลปากรค้นพบและสันนิษฐานไว้ตามหลักฐานทางโบราณคดี (ใบเสมาอายุราว ๑,๐๐๐ ปี) และได้ตั้งเป็นเมืองมานานหลายร้อยปี คำว่าอำนาจเจริญเป็นคำยืมจากภาษา

เขมร มีความหมายตามตัว คือ อำนาจเจริญ เมืองที่มีสมญานามว่า เมืองข้าวหอมโอชา ถิ่นเสมาพันปี ซึ่งได้มีพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดอำนาจเจริญ พุทธศักราช ๒๕๓๖ มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๖ ตรงกับวันพุธ แรม ๓ ค่ำ เดือน ๑๒ ปีระกา ให้แยกอำเภออำนาจเจริญ อำเภอชานุมาน อำเภอปทุมราชวงศา อำเภอพนา อำเภอหัวตะพาน อำเภอเสนางคนิคม และกิ่งอำเภอลืออำนาจ (ปัจจุบันอำเภอลืออำนาจ) รวม ๖ อำเภอ ๑ กิ่งอำเภอ (ปัจจุบันคืออำเภอลืออำนาจ) ออกจากการปกครองจังหวัดอุบลราชธานี รวมกันขึ้นเป็นจังหวัดใหม่ชื่อว่าจังหวัดอำนาจเจริญ เป็นจังหวัดที่ ๗๕ ของประเทศไทย และยก

ฐานะอำเภออำนาจเจริญเป็น อำเภอเมืองอำนาจเจริญ (ราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ หน้า ๔-๕-๖ เล่ม ๑๑๐ ตอนที่ ๑๒๕ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๓๖) อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ๕๖๘ กิโลเมตร ตั้งอยู่ทาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ห่างจากกรุงเทพมหานคร โดยทางรถยนต์ประมาณ ๕๖๖ กิโลเมตร (ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๑, ๒, ๒๐๒) อยู่ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร อำนาจเจริญ) เขตตรวจราชการที่ ๑๔

๒) ลักษณะทางกายภาพ

๒.๑ ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดอำนาจเจริญ ตั้งอยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ ๑๕ องศา ๓๐ ลิปดาเหนือ ถึง ๑๖ องศา ๓๐ ลิปดาเหนือ และเส้นแวงที่ ๑๐๔ องศา ๑๕ ลิปดาตะวันออก ถึง ๑๐๕ องศา ลิปดาตะวันออก มีเนื้อที่ทั้งสิ้น ๑,๙๗๕,๗๘๐ ไร่ หรือ ๓,๑๖๑.๒๙ ตารางกิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ ติดเขตจังหวัดยโสธร ที่อำเภอ เลิงนกทา และจังหวัดมุกดาหาร ที่อำเภอดอนตาล

ทิศตะวันออก ติดเขตประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว ตามแนวฝั่งแม่น้ำโขง ด้านอำเภอขามมูน เป็นระยะทาง ๓๘ กิโลเมตร และจังหวัดอุบลราชธานีที่อำเภอเขมราฐ อำเภอภู ช้างปุ่น และอำเภอตระการพืชผล

ทิศตะวันตก ติดเขตจังหวัดยโสธร ที่อำเภอ ป่าดิว และอำเภอเลิงนกทา

ทิศใต้ ติดเขตจังหวัดอุบลราชธานี ที่อำเภอ ม่วงสามสิบ

๒.๒ สภาพภูมิประเทศ ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปของจังหวัดเป็นที่ลุ่ม มีเนินเขาเตี้ยๆ ทอดยาวไปจรดจังหวัดอุบลราชธานีที่อำเภอขามมูน ตั้งอยู่สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางเฉลี่ยประมาณ ๖๘ เมตร (๒๒๗ ฟุต) สภาพดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทรายและดินลูกรังบางส่วน มีลำน้ำสายใหญ่ไหลผ่าน ได้แก่ ลำเซบก และลำเซบาย

๒.๓ ลักษณะอากาศ สภาพภูมิอากาศโดยทั่วไป จังหวัดอำนาจเจริญจัดอยู่ในเขตอากาศ แบบ Tropical Savannah คือจะเห็นความแตกต่างของฤดูฝนและฤดูแล้งอย่างชัดเจนมีช่วงกลางวันยาว ในฤดูร้อนและมีอุณหภูมิสูงตลอดปี ฤดูฝนเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม มีฝนตก ๗๙ วัน ปริมาณน้ำฝนวัดได้ ๘๘๑.๗ มิลลิเมตร อุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุด ๓๓.๔ องศาเซลเซียส อุณหภูมิเฉลี่ยต่ำสุด ๒๑.๖ องศาเซลเซียส ฤดูหนาวเริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนถึงมกราคม ฤดูร้อนเริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนเมษายน

๓) ข้อมูลทางการปกครอง/ประชากร

ประชากร (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๘) จังหวัดอำนาจเจริญ มีประชากร ๓๖๙,๙๙๐ คน แยกเป็นชาย ๑๘๓,๕๙๘ คน หญิง ๑๘๖,๓๙๒ คน แบ่งเขตปกครองเป็นอำเภอ ๗ อำเภอ คือ อำเภอเมืองอำนาจเจริญ อำเภอขามมูน อำเภอปทุมราชวงศา อำเภอพนา อำเภอเสนางคนิคม อำเภอหัวตะพานและอำเภอ ลืออำนาจ มี ๕๖ ตำบล ๖๐๗ หมู่บ้าน ๓๑ ชุมชน

อำเภอ	๒๕๖๘ (๒๐๒๕)		
	ชาย (Male)	หญิง (Female)	รวม
เมืองอำนาจเจริญ	๔๘,๑๔๐	๔๘,๓๑๓	๙๖,๔๕๓
ชานุมาน	๑๙,๒๐๔	๑๙,๐๙๘	๓๘,๓๐๒
ปทุมราชวงศา	๒๒,๙๑๗	๒๒,๖๑๕	๔๕,๕๓๒
พนา	๙,๔๙๗	๙,๓๙๓	๑๘,๘๙๐
เสนางคนิคม	๑๗,๑๒๗	๑๗,๕๓๐	๓๔,๖๕๗
ห้วยตะพาน	๒๐,๓๙๙	๒๐,๕๓๒	๔๐,๙๓๑
ลืออำนาจ	๑๖,๕๙๔	๑๖,๘๑๙	๓๓,๔๑๓
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลนายม	๒,๕๕๔	๒,๖๓๐	๕,๑๘๔
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลพระเหลา	๒,๙๖๒	๓,๐๐๙	๕,๙๗๑
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลอำนาจ	๙๘๕	๑,๑๒๕	๒,๑๑๐
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลห้วยตะพาน	๓,๒๔๑	๓,๔๑๙	๖,๖๖๐
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลเสนางคนิคม	๒,๕๘๙	๒,๘๗๗	๕,๔๖๖
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลพนา	๑,๑๓๗	๑,๓๑๓	๒,๔๕๐
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลชานุมาน	๑,๔๗๗	๑,๕๖๖	๓,๐๔๓
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลน้ำปลีก	๑,๖๙๓	๑,๘๗๓	๓,๕๖๖
ท้องถิ่นเทศบาลเมืองอำนาจเจริญ	๑๑,๔๘๓	๑๒,๖๐๑	๒๔,๐๘๔
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลปทุมราชวงศา	๑,๕๙๙	๑,๖๗๙	๓,๒๗๘
รวม	๑๘๓,๕๙๘	๑๘๖,๓๙๒	๓๖๙,๙๙๐

ที่มาของข้อมูล : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) จำนวน ๖๔ แห่ง แบ่งออกเป็น

๑) องค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ	จำนวน ๑ แห่ง
๒) เทศบาลเมืองอำนาจเจริญ	จำนวน ๑ แห่ง
๓) เทศบาลตำบล	จำนวน ๒๓ แห่ง
๔) องค์การบริหารส่วนตำบล	จำนวน ๓๙ แห่ง

๔) ข้อมูลเศรษฐกิจ

๑. ภาคการเกษตร

๑.๑ การเพาะปลูกข้าว จังหวัดอำนาจเจริญประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม โดยการทำนาเป็นหลัก และเป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญ มีพื้นที่ปลูก ๑,๐๗๗,๘๐๑ ไร่

ตารางแสดงพื้นที่เพาะปลูกข้าวแยกรายอำเภอ

อำเภอ	เกษตรกร (ราย)	ข้าวนาปี		
		พื้นที่ปลูก (ไร่)	ผลผลิต กก./ไร่	ผลผลิต รวม (ตัน)
เมืองอำนาจเจริญ	๒๕,๒๖๙	๓๓๒,๓๑๕	๓๕๘	๑๑๘,๙๖๙
ขานุมาน	๗,๕๖๕	๘๐,๖๕๗	๓๑๒	๒๕,๑๖๕
ปทุมราชวงศา	๙,๗๓๗	๑๕๗,๗๐๑	๓๖๐	๕๖,๗๗๒
พนา	๗,๒๕๒	๑๐๓,๓๑๐	๓๔๔	๓๕,๕๓๙
เสนางคนิคม	๙,๐๔๖	๑๒๗,๙๗๑	๓๕๔	๔๕,๓๐๒
หัวตะพาน	๑๐,๖๖๕	๑๕๐,๓๔๔	๓๔๒	๕๑,๔๑๘
ลืออำนาจ	๘,๓๗๘	๑๒๕,๕๐๑	๓๔๗	๔๓,๕๔๙
รวม	๗๖,๔๖๕	๑,๐๗๗,๘๐๑	๓๕๐	๓๓๖,๗๑๓

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดอำนาจเจริญ (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

๑.๒ การเพาะปลูกมันสำปะหลัง จังหวัดอำนาจเจริญมีพื้นที่ปลูกมันสำปะหลัง ๑๓๒,๒๕๕ ไร่ อำเภอที่มีพื้นที่ปลูกมากที่สุด ได้แก่ อำเภอขานุมาน รองลงมาอำเภอปทุมราชวงศา พื้นที่ปลูกมันสำปะหลังแต่ละปีจะมากน้อยขึ้นอยู่กับราคาในท้องตลาดเป็นสำคัญ

ตารางแสดงพื้นที่เพาะปลูกมันสำปะหลังแบ่งตามอำเภอ

อำเภอ	เกษตรกร (ราย)	มันสำปะหลัง			
		พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต กก. (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)
เมือง	๑,๗๘๐	๑๕,๔๒๒	๑๕,๐๒๗	๓,๓๙๙	๕๒,๔๑๔
ขานุมาน	๖,๔๓๐	๗๘,๗๓๘	๗๗,๖๕๔	๓,๒๖๒	๒๕๖,๘๗๙
ปทุมราชวงศา	๒,๔๖๔	๒๓,๓๔๑	๒๓,๒๔๖	๓,๒๔๔	๙๕,๗๑๒
พนา	๖๓	๓๗๘	๓๗๘	๓,๐๐๐	๑,๑๓๔
เสนางคนิคม	๑,๒๒๙	๑๒,๖๘๖	๑๒,๕๘๔	๓,๒๐๓	๔๐,๖๓๔
หัวตะพาน	๑๓๗	๘๑๙	๘๑๙	๓,๒๖๗	๒,๖๗๖
ลืออำนาจ	๑๑๒	๘๗๑	๘๗๑	๓,๒๓๓	๒,๘๑๖
รวม	๑๒,๑๖๘	๑๓๒,๒๕๕	๑๓๐,๕๗๙	๓,๒๖๘	๔๓๒,๒๖๕

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดอำนาจเจริญ (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

๑.๓ อ้อยโรงงาน จังหวัดอำนาจเจริญ มีพื้นที่ปลูกอ้อยโรงงาน ๓๙,๒๐๒ ไร่ อำเภอที่มีพื้นที่ปลูกมากที่สุด ได้แก่ อำเภอขานุมาน เกษตรกรนำผลผลิตไปส่งโรงงานหีบอ้อย ณ จังหวัดมุกดาหาร รองลงมาคือ อำเภอเมืองอำนาจเจริญ ปทุมราชวงศา เสนางคนิคม หัวตะพาน และลืออำนาจ จะจำหน่ายให้กับ บริษัทมิตรอำนาจเจริญ จำกัด

ตารางแสดงพื้นที่เพาะปลูกอ้อยโรงงานแบ่งตามอำเภอ

อำเภอ	เกษตรกร (ราย)	อ้อยโรงงาน			
		พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต กก. (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)
เมือง	๓๕๔	๔,๘๗๗	๔,๘๗๗	๘,๕๐๐	๔๑,๔๕๔
ขานูมาน	๑,๑๘๒	๒๓,๖๘๕	๒๓,๓๘๕	๘,๕๐๐	๒๐๑,๓๒๒
ปทุมราชวงศา	๑๐๗	๔,๔๒๒	๔,๔๒๒	๘,๕๐๐	๓๗,๕๘๗
พนา	๔๙	๑,๔๘๒	๑,๔๘๒	๘,๕๐๐	๑๒,๕๙๗
เสนางคนิคม	๑๙๕	๓,๒๔๕	๓,๒๔๕	๘,๕๐๐	๒๗,๕๘๒
ห้วยตะพาน	๑๗๔	๑,๓๕๕	๑,๓๕๕	๘,๕๐๐	๑๑,๕๑๗
ลืออำนาจ	๕๕	๑๓๖	๑๓๖	๘,๕๐๐	๑,๑๕๖
รวม	๒,๑๑๖	๓๙,๒๐๒	๓๙,๒๐๒	๘,๕๐๐	๓๓๓,๒๑๕

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดอำนาจเจริญ (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

๑.๔. ยางพารา จังหวัดอำนาจเจริญ มีพื้นที่ปลูกยางพารา ๙๒,๔๓๐ ไร่ อำเภอที่มีพื้นที่ปลูกมากที่สุด ได้แก่ อำเภอขานูมาน รองลงมาคือ อำเภอปทุมราชวงศา และอำเภอเสนางคนิคม

ตารางแสดงพื้นที่เพาะปลูกยางพาราแบ่งตามอำเภอ

อำเภอ	เกษตรกร (ราย)	ยางพารา				
		พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่ไม่เปิดกรีด (ไร่)	พื้นที่เปิดกรีด (ไร่)	ผลผลิต กก. (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)
เมือง	๘๐๑	๑๔,๑๗๕	๑,๖๙๒	๑๒,๔๘๓	๒๓๒	๒,๘๙๖
ขานูมาน	๒,๓๘๑	๓๕,๔๘๐	๓,๓๖๓	๓๒,๑๑๗	๒๓๙	๗,๖๗๖
ปทุมราชวงศา	๑,๓๒๐	๒๒,๔๓๖	๒,๕๓๕	๑๙,๙๐๑	๒๓๐	๔,๕๗๗
พนา	๘๒	๑,๔๖๐	๒๕๗	๑,๒๐๓	๒๐๐	๒๔๑
เสนางคนิคม	๑,๐๓๗	๑๔,๗๙๙	๑,๑๘๔	๑๓,๖๑๕	๒๐๕	๒,๗๙๑
ห้วยตะพาน	๑๓๕	๓,๔๔๒	๒๓๔	๓,๒๐๘	๑๘๖	๕๙๗
ลืออำนาจ	๗๗	๖๓๘	๖๖	๕๗๒	๑๘๔	๑๐๕
รวม	๕,๘๑๗	๙๒,๔๓๐	๙,๓๓๑	๘๓,๐๙๙	๒๒๗	๑๘,๘๘๓

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดอำนาจเจริญ (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

๑.๕ ปาล์มน้ำมัน จังหวัดอำนาจเจริญ มีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน ๗,๖๘๖ ไร่ อำเภอที่มีพื้นที่ปลูกมากที่สุด ได้แก่ อำเภอขานูมาน รองลงมาคือ อำเภอเมืองอำนาจเจริญ

ตารางแสดงพื้นที่เพาะปลูกปาล์มน้ำมันแบ่งตามอำเภอ

อำเภอ	เกษตรกร (ราย)	ปาล์มน้ำมัน				
		พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่ที่ปลูกยังไม่ให้ผลผลิต (ไร่)	พื้นที่ปลูกที่ให้ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิต กก. (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)
เมือง	๑๗๖	๑,๖๒๑	๑๓๙	๑,๔๘๒	๑,๐๔๘	๑,๕๕๓
ขานูมาน	๓๘๑	๓,๓๔๙	๖๔๖	๒,๗๐๓	๑,๔๐๓	๓,๗๙๒
ปทุมราชวงศา	๑๗๔	๑,๕๘๙	๑๓๕	๑,๔๕๔	๑,๒๖๖	๑,๘๐๓
พนา	๑๙	๑๒๕	-	๑๒๕	๑,๐๘๗	๑๓๖
เสนางคนิคม	๔๖	๕๑๕	๑๓๙	๓๗๖	๑,๒๕๙	๔๗๓

หัวตะพาน	๖๕	๔๒๖	๑	๔๒๕	๑,๐๕๔	๔๔๘
ลืออำนาจ	๑๑	๖๑	๔	๕๗	๘๗๓	๕๐
รวม	๘๗๒	๗,๖๘๖	๑,๐๙๔	๖,๕๙๒	๑,๒๕๒	๘,๒๕๕

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดอำนาจเจริญ (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

๑.๖ การปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์หลังฤดูทำนา จังหวัดอำนาจเจริญ มีพื้นที่ปลูกมากที่สุด ได้แก่ อำเภอเมืองอำนาจเจริญ รองลงมาคือ อำเภอหัวตะพาน และอำเภอบุพราขวงศา

ตารางแสดงพื้นที่เพาะปลูกปาล์มน้ำมันแบ่งตามอำเภอ

อำเภอ	ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์หลังฤดูทำนา			
	เกษตรกร (ราย)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	ผลผลิต กก./ไร่	ผลผลิต รวม (ตัน)
เมืองอำนาจเจริญ	๓๑	๑๓๘	๕๑๔	๗๑
ชานุมาน	-	-	-	-
บุพราขวงศา	๑๒	๙๑	๔๐๗	๓๗
พนา	๔๓	๑๗๖	๔๒๖	๗๕
เสนางคนิคม	-	-	-	-
หัวตะพาน	๖	๘๕	๕๕๑	๔๙
ลืออำนาจ	๓	๒๐	๕๐๐	๑๐
รวม	๙๑	๕๑๔	๔๗๑	๒๔๒

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดอำนาจเจริญ (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

๑.๗ การปลูกยูคาลิปตัส จังหวัดอำนาจเจริญ มีพื้นที่ปลูก ๔๖,๐๐๐ ไร่ อำเภอที่มีพื้นที่ปลูกมากที่สุด ได้แก่ อำเภอเมืองอำนาจเจริญ รองลงมา คือ อำเภอหัวตะพาน และอำเภอพนา

ตารางแสดงพื้นที่เพาะปลูกปาล์มน้ำมันแบ่งตามอำเภอ

อำเภอ	ยูคาลิปตัส			
	เกษตรกร (ราย)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	ผลผลิต กก./ไร่	ผลผลิต รวม (ตัน)
เมืองอำนาจเจริญ	๒,๒๕๘	๑๖,๔๐๐	-	๑,๙๖๘,๐๐๐
ชานุมาน	๓๓๓	๑,๘๑๓	-	๒๑๗,๖๐๐
บุพราขวงศา	๙๐๓	๑,๔๙๑	-	๑,๔๙๕
พนา	๑,๕๕๐	๘,๓๑๒	-	๙๙๗,๔๒๐
เสนางคนิคม	๓๕๔	๑,๘๒๔	-	๒๑๘,๘๘๐
หัวตะพาน	๑,๙๖๘	๘,๓๓๓	-	๑,๐๐๐,๐๐๐
ลืออำนาจ	๑,๔๐๗	๔,๘๙๗	-	๕๘๗,๖๐๐
รวม	๘,๗๗๖	๔๖,๐๐๐	-	๕,๕๒๐,๐๐๐

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดอำนาจเจริญ (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ปีงบประมาณ ๒๕๖๗

๒. ภาคอุตสาหกรรม จังหวัดอำนาจเจริญ มีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรม ๑๗๒ โรงงาน เงินลงทุน ๑๑,๑๗๙.๑๐ ล้านบาท และมีการจ้างงานรวม ๒,๐๗๙ คน แบ่งเป็นพนักงานชาย ๑,๗๐๗ คน พนักงานหญิง ๓๗๒ คน **สรุปจำนวนโรงงานฯ ตามกลุ่มอุตสาหกรรม**

รหัส	กลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวนโรงงาน	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน
๑	ผลิตภัณฑ์จากพืช	๔๗	๒,๐๗๔.๑๓	๖๑๓
๑๕	ผลิตภัณฑ์จากโลหะ	๓๓	๒๕๖.๑๒	๒๑๒
๗	แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	๒๙	๓๑๔.๒๗	๓๘๑
๒	อุตสาหกรรมอาหาร	๑๖	๕,๘๒๕.๕๑	๔๒๑
๑๗	ผลิตภัณฑ์โลหะ	๙	๑๐๔.๙๐	๙๗
๑๔	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	๗	๖๓.๗๙	๕๐
๒๑	การผลิตอื่น ๆ	๖	๑,๘๖๙.๒๒	๕๐
๑๒	ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	๖	๑๒๗.๘๒	๓๔
๑๓	ยางและผลิตภัณฑ์ยาง	๔	๓๔.๑๐	๔๖
๘	เครื่องเรือนหรือเครื่องตกแต่งในอาคารจากไม้ แก้ว ยาง หรือโลหะอื่น ๆ	๔	๔.๐๖	๓๖
๒๐	ผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์รวมทั้งการซ่อม ยานพาหนะและอุปกรณ์	๔	๔๑๐.๖๕	๔๗
๓	อุตสาหกรรมเครื่องตี	๓	๔๗.๘๐	๕๕
๑๑	เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี	๒	๑๑.๒๐	๒๙
๑๘	ผลิตเครื่องจักรและเครื่องกล	๒	๘.๕๓	๘
	รวมทั้งสิ้น	๑๗๒	๑๑,๑๗๙.๑๐	๒,๐๗๙

ข้อมูล ณ ธันวาคม ๒๕๖๘

๓. เศรษฐกิจจังหวัดอำนาจเจริญ

๓.๑ เศรษฐกิจจังหวัดอำนาจเจริญ ในปี ๒๕๖๘

๓.๑.๑ ด้านการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจจังหวัดอำนาจเจริญปี ๒๕๖๘คาดว่าจะขยายตัวในอัตราร้อยละ ๑.๗ (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ-๒.๔ – ๔.๘) ขยายตัวในอัตราที่ลดลงจากปี ๒๕๖๗ ที่ขยายตัวร้อยละ ๖.๐ โดยเป็นการขยายตัวจาก

ด้านอุปทาน ภายในจังหวัดที่คาดว่าจะขยายตัว จากภาคบริการ ขยายตัวร้อยละ ๒.๒ (โดยมีช่วงคาดการณ์ ที่ร้อยละ (-๓.๙) – ๖.๘) ขยายตัวในอัตราที่ลดลงจากปี ๒๕๖๗ ที่ขยายตัวร้อยละ ๑๑.๘ เป็นผลจากจำนวนนักท่องเที่ยว การเบิกจ่ายงบบุคลากรด้านการศึกษาและด้านสุขภาพ จำนวนรถโดยสารต่อทะเบียน จำนวนรถบรรทุกต่อทะเบียน ยอดขายจากธุรกิจการค้าส่งค้าปลีกในจังหวัดขยายตัว ภาคอุตสาหกรรม ขยายตัวร้อยละ ๑.๑ (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ ร้อยละ (-๐.๗) – ๓.๔) ขยายตัวในอัตราที่ลดลงจากปี ๒๕๖๗ ที่ขยายตัวร้อยละ ๕.๐ เป็นผลจากทุนจดทะเบียนโรงงาน อุตสาหกรรม จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม และปริมาณการใช้ไฟฟ้าภาคอุตสาหกรรมขยายตัว ภาคเกษตรกรรม ขยายตัวร้อยละ ๐.๖ (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ (-๔.๑) – ๓.๘) พลิกกลับมาขยายตัวจาก ปี ๒๕๖๗ ที่หดตัวร้อยละ -๑๗.๐ เป็นผลจากปริมาณผลผลิตข้าวหอมมะลิ ปริมาณอาชญาบัตรสุกรและปริมาณอาชญาบัตรโคขยายตัว

ด้านอุปสงค์ ภายในจังหวัดคาดว่าจะขยายตัว จากการใช้จ่ายภาครัฐ ขยายตัวร้อยละ ๗.๕ (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ ๖.๔ – ๘.๕) ขยายตัวในอัตราที่ลดลงจากปี ๒๕๖๗ ที่ขยายตัวร้อยละ ๑๓.๙ เป็นผลจากการเบิกจ่ายรายจ่ายประจำ และรายจ่ายลงทุนขยายตัว การบริโภคภาคเอกชน ขยายตัวร้อยละ ๑.๙ (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ (-๑.๘)–๔.๗) ขยายตัว ในอัตราที่ลดลงจากปี ๒๕๖๗ ที่ขยายตัวร้อยละ ๙.๙ เป็นผลจากการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มขยายตัว สำหรับการลงทุน ภาคเอกชน หดตัวร้อยละ -๒.๑ (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ (-๒.๓) – (-๑.๙)) หดตัวในอัตราที่เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๗ ที่หด ตัวร้อยละ -๑.๗ เป็นผลจากสินเชื่อเพื่อการลงทุนและรถยนต์เพื่อการพาณิชย์หดตัว

๓.๑.๒ ด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจภายในจังหวัด

คาดว่าจะอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี ๒๕๖๘ อยู่ที่ร้อยละ ๑.๕ ต่อปี(โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ ๐.๘ – ๑.๙ สูงขึ้นจาก ปี ๒๕๖๗ โดยมีปัจจัยที่ต้องติดตาม คือ ผลกระทบจากนโยบายการค้าของประเทศเศรษฐกิจหลัก และกำลังซื้อ ของกลุ่มครัวเรือน สำหรับการจ้างงานในปี ๒๕๖๘ คาดว่าจะมีจำนวนผู้มีงานทำ ๑๓๙,๐๗๐ คน เพิ่มขึ้น ๒๐๘ คน (โดยมี ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ ๑๓๘,๕๕๘ – ๑๓๙,๕๖๑)

๓.๒ เศรษฐกิจจังหวัดอำนาจเจริญในปี ๒๕๖๙

๓.๒.๑ ด้านการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจจังหวัดอำนาจเจริญปี ๒๕๖๙ คาดว่าจะขยายตัวในอัตราร้อยละ ๒.๐ (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ ๐.๕ – ๓.๕) ขยายตัวในอัตราที่เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๘ ที่ขยายตัวร้อยละ ๑.๗ โดยเป็นการขยายตัวจาก

ด้านอุปทาน ภายในจังหวัดที่คาดว่าจะขยายตัว จากภาคบริการ ขยายตัวร้อยละ ๒.๐ (โดยมีช่วงคาดการณ์ ที่ร้อยละ ๐.๙ – ๓.๒) ขยายตัวในอัตราที่ลดลงจากปี ๒๕๖๘ ที่ขยายตัวร้อยละ ๒.๒ เป็นผลจากภาษีในดิลล์และดิสโกเฮค ภาษีสนามกอล์ฟ การเบิกจ่ายงบบุคลากรด้านสุขภาพและด้านการศึกษา จำนวนนักท่องเที่ยว ยอดขายส่งขายปลีก รถโดยสารต่อทะเบียน และจำนวนรถบรรทุกต่อทะเบียนขยายตัว ภาคเกษตรกรรม คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๑.๙ (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ ๐.๒ – ๓.๖) ขยายตัวในอัตราที่เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๘ ที่ขยายตัวร้อยละ ๐.๖ เป็นผลจาก ปริมาณผลผลิตข้าวหอมมะลิ ปริมาณผลผลิตข้าวเหนียว จำนวนอาชญาบัตรสุกร ปริมาณผลผลิตอ้อย ปริมาณผลผลิต มันสำปะหลังขยายตัว ภาคอุตสาหกรรม ขยายตัวร้อยละ ๐.๙ (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ (-๐.๖) – ๒.๐) ขยายตัว ในอัตราที่ลดลงจากปี ๒๕๖๘ ที่ขยายตัวร้อยละ ๑.๑ เป็นผลจากจำนวนทุนจดทะเบียนโรงงานอุตสาหกรรม ปริมาณ การใช้ไฟฟ้าภาคอุตสาหกรรม และจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมขยายตัว

ด้านอุปสงค์ ภายในจังหวัดคาดว่าจะขยายตัว จากการใช้จ่ายภาครัฐขยายตัวร้อยละ ๘.๐ (โดยมีช่วงคาดการณ์ ที่ร้อยละ ๖.๗–๙.๓) ขยายตัวในอัตราที่เพิ่มขึ้นจากปี๒๕๖๘ ที่ขยายตัวร้อยละ ๗.๕ เป็นผลจากการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุน และรายจ่ายประจำขยายตัว การบริโภคภาคเอกชน ขยายตัวร้อยละ ๑.๗ (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ (-๒.๕)–๔.๕) ขยายตัว ในอัตราที่ลดลงจากปี ๒๕๖๘ ที่ขยายตัวร้อยละ ๑.๙ เป็นผลจากการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม และจำนวนรถจักรยานยนต์จดทะเบียนใหม่ขยายตัว การลงทุนภาคเอกชน ขยายตัวร้อยละ ๑.๖ (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ ๑.๖ – ๑.๗) พลิกกลับมา ขยายตัวจากปี ๒๕๖๘ ที่หดตัวร้อยละ -๒.๑ เป็นผลจากพื้นที่ขออนุญาตก่อสร้างขยายตัว

๓.๒.๒ ด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจภายในจังหวัด

คาดว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี ๒๕๖๙ อยู่ที่ร้อยละ ๑.๔ ต่อปี (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ (-๑.๗) – ๓.๖ ลดลงจากปี ๒๕๖๘ โดยมีปัจจัยที่ต้องติดตาม คือ การฟื้นตัวของกำลังซื้อ ความต้องการสินค้าและบริการ รวมถึงภาวะ เศรษฐกิจ สำหรับการจ้างงานในปี ๒๕๖๙ คาดว่าจะมีจำนวนผู้มีงานทำ ๑๓๙,๓๒๑ คน เพิ่มขึ้น ๒๕๑ คน (โดยมีช่วง คาดการณ์ที่ร้อยละ ๑๓๙,๑๓๔ – ๑๓๙,๔๙๘)

ปัจจัยเสี่ยงเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๘ ของจังหวัดอำนาจเจริญที่ต้องติดตามอย่างต่อเนื่อง

๑. ปริมาณน้ำ สถานการณ์ภัยธรรมชาติปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำและปริมาณน้ำฝนที่ลดลงจากปีที่ผ่านมา เนื่องจากปรากฏการณ์เอลนีโญที่เกิดขึ้นต่อเนื่อง ทำให้ปริมาณฝนน้อย เกิดฝนทิ้งช่วง สภาพอากาศร้อนจัดและแห้งแล้ง

๒. อัตราเงินเฟ้อ อัตราเงินเฟ้อที่สูงขึ้นอาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ เช่น ภาระต้นทุนของภาคธุรกิจที่เพิ่มขึ้น กำลังซื้อ ของประชาชนที่ลดลง เป็นต้น

๓. หนี้ครัวเรือน ภาระหนี้สินครัวเรือนและภาคธุรกิจที่อยู่ในระดับสูง ส่งผลต่อเศรษฐกิจผ่านทางการบริโภคของครัวเรือน ซึ่งอาจส่งผลให้การบริโภคมีแนวโน้มลดลง

๔. ความผันผวนของผลผลิตและระดับราคาสินค้าเกษตร โดยเฉพาะราคาน้ำมันมีทิศทางปรับตัวสูงขึ้น ส่งผลต่อต้นทุน การผลิตสินค้าเกษตร

๕. อัตราดอกเบี้ย การปรับอัตราดอกเบี้ยส่งผลต่อการใช้จ่ายของประชาชน ซึ่งการใช้จ่ายของประชาชนจะส่งผลต่อ ราคาของสินค้าหรือบริการโดยรวมหรือที่เรียกว่า อัตราเงินเฟ้อ เช่น เมื่ออัตราดอกเบี้ยปรับลดลง คนจะใช้จ่ายมากขึ้น ในทางกลับกัน เมื่ออัตราดอกเบี้ยปรับเพิ่มขึ้นคนจะใช้จ่ายน้อยลง เป็นต้น ซึ่งการใช้จ่ายของประชาชนจะส่งผลต่อ ราคาสินค้าและบริการต่อไป

ปัจจัยสนับสนุนเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๘ ของจังหวัดอำนาจเจริญ

๑. การเร่งรัดการเบิกจ่ายเงินปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ให้เป็นไปตามเป้าหมาย เพื่อให้เม็ดเงินรายจ่ายภาครัฐเข้าสู่ ระบบเศรษฐกิจโดยเร็ว

๒. โครงการกระตุ้นเศรษฐกิจผ่านการใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่มีอายุ ๖๐ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป สนับสนุนเงินจำนวน ๑๐,๐๐๐ บาทต่อคน เพื่อบรรเทาภาระค่าครองชีพของผู้สูงอายุให้มีโอกาสเข้าถึงการใช้จ่ายที่จำเป็น

๓. นโยบายของภาครัฐ ในการขับเคลื่อนการเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้ภาคเกษตร สู่รายได้ที่มั่นคง ที่เน้นการนำเทคโนโลยี และนวัตกรรมมาใช้ในการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานสินค้าเกษตร รวมถึงระบบจัดการน้ำ อย่างมีคุณภาพ เพื่อเตรียม รองรับสถานการณ์ภัยแล้งและภัยพิบัติต่าง ๆ

๔. รัฐบาลประกาศให้ ปี ๒๕๖๘ เป็น “ปีทองแห่งการท่องเที่ยว” ปรับรูปแบบเมืองรองการท่องเที่ยวเป็น “เมืองน่าเที่ยว” ทั่วไทยเน้นการส่งเสริม Soft Power ชูจุดเด่นของไทย ส่งเสริมทั้งเมืองหลักและเมืองน่าเที่ยว ผลักดันนโยบายฟรีวีซ่า เพื่อให้ ไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวในภูมิภาค

๕. โครงการเพิ่มวงเงินสวัสดิการให้แก่ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐปี ๒๕๖๘ โดยผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐจะได้รับเงินเพิ่มอีกจำนวน ๘๕๐ บาทต่อคนต่อเดือน เป็นระยะเวลา ๒ เดือน (พฤศจิกายน – ธันวาคม ๒๕๖๘)

๖. โครงการคนละครึ่งพลัส ภาครัฐจ่าย ๕๐% (สูงสุดไม่เกิน ๒๐๐ บาท/คน/วัน) โดยผู้ยื่นแบบภาษีรับสิทธิใช้จ่าย ๒,๔๐๐ บาท/คน ผู้ไม่ยื่นแบบภาษีรับสิทธิใช้จ่าย ๒,๐๐๐ บาท/คน เริ่มใช้จ่ายได้ ตั้งแต่วันที่ ๒๙ ตุลาคม -๓๑ ธันวาคม ๖๘

๗. การปรับขึ้นค่าแรงขั้นต่ำ ตามราชกิจจานุเบกษา มีผลบังคับใช้ ๑ มกราคม ๒๕๖๘ อัตราค่าแรงขั้นต่ำจังหวัดอำนาจเจริญ เท่ากับ ๓๔๗ บาท

๕) ลักษณะทางสังคม

๕.๑ ศาสนาและวัฒนธรรมประเพณี

๕.๑.๑ ข้อมูลด้านการศาสนา

๑) ศาสนสถาน

- วัดมหานิกาย	๓๒๕	แห่ง
- วัดธรรมยุติกนิกาย	๔๗	แห่ง
- พระอารามหลวง	๑	แห่ง (ธรรมยุติกนิกาย)
- โบสถ์คริสต์	๖	แห่ง
- ศาลเจ้า	๑	แห่ง

๒) ผู้นำทางศาสนา

- เจ้าคณะจังหวัดอำนาจเจริญ (มหานิกาย) : พระราชปรีชาญาณมุนี วัดบ่อชะเนง อ.หัวตะพาน
- เจ้าคณะจังหวัดอำนาจเจริญ (ธรรมยุติกนิกาย) : พระวิชัยมุนี วัดสำราญนิเวศ (พระอารามหลวง)

อ.เมืองจังหวัดอำนาจเจริญ

๓) ศาสนิกชน

- พุทธศาสนิกชน	๓๖๙,๐๐๕	คน
- คริสต์	๓,๑๑๙	คน
- อิสลาม	๑๐	คน
- ซิกข์	๓	คน

๔) การเผยแผ่คุณธรรมจริยธรรม

- โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ จำนวน ๖ โรงเรียน
- สำนักปฏิบัติธรรม มหานิกาย จำนวน ๑๕ สำนักธรรมยุต จำนวน ๖ สำนัก หน่วยอบรมประจำตำบล จำนวน ๕๘ หน่วย อุทยานการศึกษา จำนวน ๗ วัด วัดพัฒนาตัวอย่าง จำนวน ๑๑ วัด
- ศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ ๗๑ แห่ง
- ลานธรรม ลานวิถีไทย ๑๒ แห่ง

๕.๑.๒ ข้อมูลด้านวัฒนธรรม ประเพณี

๑. สภาวัฒนธรรมจังหวัด	๑	แห่ง
๒. สภาวัฒนธรรมอำเภอ	๗	แห่ง
๓. สภาวัฒนธรรมตำบล	๕๖	แห่ง
๔. ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัด	๑	แห่ง
๕. ศูนย์วัฒนธรรมไทยสายใยชุมชนระดับตำบล	๓๑	แห่ง
๖. สภาวัฒนธรรมหมู่บ้าน	๔๐๗	แห่ง
๗. ศูนย์วัฒนธรรมเฉลิมราช	๒	แห่ง
๘. ศูนย์เฝ้าระวังทางวัฒนธรรม	๑๒	แห่ง

วัฒนธรรม ประเพณี ของจังหวัดอำนาจเจริญ มีเอกลักษณ์เช่นเดียวกับวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นของชาวอีสานโดยทั่วไป ที่เรียกว่า “ฮีตสิบสอง” ได้แก่ เดือนหนึ่งหรือเดือนอ้ายประเพณีบุญเข้ากรรมหรือปวารณากรรมเดือนสองหรือเดือนยี่ประเพณีบุญคูณลาน เดือนสามประเพณีบุญข้าวจี เดือนสี่ประเพณีบุญผะเหวดเดือนห้าประเพณีบุญสงกรานต์ เดือนหกประเพณีบุญบั้งไฟ เดือนเจ็ดประเพณีบุญ ซำฮะ เดือนแปดประเพณีบุญเข้าพรรษา เดือนเก้าประเพณีบุญข้าวประดับดิน เดือนสิบประเพณีบุญข้าวสากเดือนสิบเอ็ดประเพณีบุญออกพรรษา และเดือนสิบสองประเพณีบุญกฐิน

๕.๑.๓ แหล่งโบราณคดีที่สำคัญ

๑. แหล่งโบราณคดีบ้านเปือย-หัวดง ตำบลเปือย อำเภอสิโสม
๒. แหล่งโบราณคดีบ้านโนนเมือง ตำบลไม้กลอน อำเภอพนา
๓. แหล่งโบราณคดีวัดดงเฒ่าเก่า บ้านหนองเรือ ตำบลนาหมอม้า อำเภอเมืองอำนาจเจริญ
๔. แหล่งโบราณคดีดอนยาง บ้านดอนเมย ตำบลนาจิก อำเภอเมืองอำนาจเจริญ
๕. แหล่งโบราณคดีเมืองจั่ว บ้านชาติ ตำบลเค็งใหญ่ อำเภอหัวตะพาน
๖. แหล่งโบราณคดีโนนเมือง บ้านกุดขุย ตำบลคำพระ อำเภอหัวตะพาน
๗. แหล่งโบราณคดีบ้านหนองแสง ตำบลรัตนวารี อำเภอหัวตะพาน

๕.๑.๔ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ ที่สำคัญ

๑. อุโบสถวัดพระเหลาเทพนิมิต อำเภอพนา
๒. สิม วัดราษีาราม อำเภอเมืองอำนาจเจริญ
๓. สิม วัดยางช้า อำเภอสิโสม
๔. พระเหลาเทพนิมิตอำเภอพนา
๕. พระเจ้าใหญ่ลือชัย หรือพระฤทธิลือชัย อำเภอสิโสม
๖. พระศรีเจริญ อำเภอหัวตะพาน
๗. พระศรีโพธิ์ชัย อำเภอเมืองอำนาจเจริญ

๕.๑.๕ แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่สำคัญ

๑. วัดอำนาจ อำเภอสิโสม จังหวัดอำนาจเจริญ
๒. วัดพระเหลาเทพนิมิต อำเภอพนา
๓. วัดภูพนมดี อำเภอเสนางคนิคม
๔. หมู่บ้านหมอลำบ้านปลาข้าว อำเภอเมืองอำนาจเจริญ
๕. แหล่งโบราณคดีบ้านเปือย-หัวดง ตำบลเปือย อำเภอสิโสม
๖. แหล่งโบราณคดีวัดดงเฒ่าเก่า บ้านหนองเรือ ตำบลนาหมอม้า อำเภอเมืองอำนาจเจริญ
๗. วัดพระศรีเจริญอำเภอหัวตะพาน
๘. วัดบ่อชะเนงอำเภอหัวตะพาน
๙. วัดสี่แยกแสงเพชรอำเภอเมืองอำนาจเจริญ
๑๐. วัดศรีโพธิ์ชัย อำเภอเมืองอำนาจเจริญ

๕.๑.๖ สถานที่ที่น่าสนใจและสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดอำนาจเจริญ

จังหวัดอำนาจเจริญ มีแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ โบราณสถาน ประวัติศาสตร์ ทัศนธรรมชาติ และวัฒนธรรม ที่สามารถชักจูงใจนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ให้เดินทางมาเยี่ยมชม ดังนี้

พระมงคลมิ่งเมือง เป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ที่มีสรรพอาถรรพ์ เป็นมิ่งมงคลควรแก่การเคารพบูชาแก่ปวงชนทั่วไป เป็นพระพุทธรูปคู่บ้านคู่เมืองของชาวอำนาจเจริญโดยแท้ ประดิษฐานอยู่ที่เขาดานพระบาทซึ่งเป็นที่ตั้งพุทธสถานอันศักดิ์สิทธิ์มาแต่ดึกดำบรรพ์ อยู่ติดถนนสายกรุง เส้นทางอำนาจเจริญ-มุกดาหาร อยู่ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ ๓ กิโลเมตร บริเวณโดยรอบตกแต่งเป็นพุทธมณฑลสำหรับเป็นที่บำเพ็ญและเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

งามล้ำถ้ำศักดิ์สิทธิ์ อำนาจเจริญมีถ้ำศักดิ์สิทธิ์ที่สำคัญและมีชื่อเสียงโด่งดังคือ ถ้ำแสงแก้ว และถ้ำแสงเพชร ซึ่งตั้งอยู่บนแนวเทือกเขาเดียวกัน เป็นสถานที่ที่เชื่อกันว่ามีเทพศักดิ์สิทธิ์สิงสถิตอยู่ ภายในถ้ำมีพระพุทธรูปที่สวยงาม นักท่องเที่ยวจากทุกสารทิศต่างมุ่งหน้าไปขอพรและปฏิบัติธรรมมิได้ขาด

เลอค่าด้วยผ้าไหม ชาวอำนาจเจริญทุกอำเภอล้วนมีวัฒนธรรมการทอผ้า ทั้งผ้าไหม ผ้าฝ้าย และผ้าลายขิดที่มีเอกลักษณ์เป็นของตนเองที่มีชื่อเสียงมาก ได้แก่การทอผ้าไหมบ้านเปือย อำเภอลืออำนาจ ผ้าไหมบ้านสร้อย-บ้านจานลาน อำเภอพนา การทอผ้าลายขิดบ้านคำพระ อำเภอห้วยตะพาน โดยเฉพาะผ้าไหมบ้านเปือย ได้รับยกย่องจากสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ว่าเป็นผ้าไหมที่งดงามล้ำเลิศ และมีคุณภาพดีกว่าถิ่นใดๆ พระองค์ทรงกำหนดราคาขายไว้ให้เป็นธรรมโดยไม่ใช้เอาเปรียบผู้ผลิตด้วย

เทพนิมิตพระเหลา เป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัยที่มีลักษณะงดงามเป็นเลิศ ประดิษฐานอยู่ในวัดพระเหลาเทพนิมิต อำเภอพนา ซึ่งเป็นอำเภอหนึ่งในจังหวัดอำนาจเจริญ “พระเหลา” เป็นพระพุทธรูปที่ศักดิ์สิทธิ์มากและเป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัยที่งดงามที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งมีสมญานามว่า พระพุทธชินราชแห่งอีสาน มีความเชื่อว่าเทพยดาเป็นผู้นิมิตขึ้นมา มีตำนานสร้างมาหลายร้อยปี ตั้งแต่สมัยอยุธยาตอนปลายเป็นที่เคารพสักการะของปวงชนทั่วไป

เกาะแก่งเขาแสนสวย ที่สุดของแดนสยามของจังหวัดอำนาจเจริญด้านอำเภอชานุมาน มีแม่น้ำโขงกั้นเขตแดนระหว่างไทยกับลาว มีเกาะ แก่งที่สวยงาม มีภูเขาและป่าไม้กลายเป็นทิวทัศน์ที่สวยงามตามธรรมชาติ ผู้คนสามารถไปเที่ยวชมและพักผ่อนได้ทุกฤดูกาล ผู้ใดได้ไปพบเห็นความสวยงามตามธรรมชาติแห่งนี้แล้วจะต้องมนต์ขลังยากที่จะลืมเลือน

วนอุทยานภูสิงห์-ภูผาผึ้ง เป็นภูเขาสูงสลับซับซ้อนกันเป็นเทือกยาวในชั้นระดับความสูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ ๒๐๐-๓๐๐ เมตร บางส่วนเป็นลานหินกว้างและหน้าผาสูงชัน มีถ้ำขนาดกลาง-เล็กหลายแห่งอยู่และเป็นแหล่งต้นน้ำลำห้วยสีโท ห้วยทราย

อ่างเก็บน้ำพุทธอุทยาน อยู่ห่างจากตัวเมืองอำนาจเจริญประมาณ ๓ กิโลเมตร มีภูมิทัศน์ที่สวยงาม เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและเป็นอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ของกรมชลประทาน ปัจจุบันมีการปรับภูมิทัศน์ให้เป็นสวนสาธารณะและสถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัด

อุทยานแห่งชาติภูสระดอกบัว อยู่ห่างจากอำเภอขานุมาน ประมาณ ๓๒ กิโลเมตร
 เนื้อที่อยู่บนรอยต่อของ ๓ จังหวัดคือ อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ อำเภอรัตนวาปี จังหวัดอุดรธานี
 อำเภอขานุมาน จังหวัดอำนาจเจริญ สภาพภูมิประเทศเป็นภูเขาสลับซับซ้อน ประกอบด้วยป่าไม้อันอุดมสมบูรณ์
 บางแห่งเป็นลานหินขาวบ้านเรียกว่า “ดาน” จุดเด่นของที่นี่มีหลายอย่าง เช่น ภาพสี่ของประวัติศาสตร์
 ลานดอกไม้เป็นจุดชมวิวที่สวยงาม ภูสระดอกบัวเป็นแอ่งหินมีดอกบัวหลากสี

๕.๒ ด้านแรงงาน

สถานการณ์แรงงานจังหวัดอำนาจเจริญ ประชากรที่มีอายุ ๑๕ ปี ขึ้นไป โดยเป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน หรือผู้ที่พร้อมจะทำงาน ประมาณ ๑๓๓,๘๓๕ คน (ร้อยละ ๖๐.๙๐) ประกอบด้วย ผู้มีงานทำ ๑๓๑,๑๑๙ คน ผู้ว่างงาน ๑,๕๒๑ คน ผู้รอฤดูกาล ๑,๑๙๕ คน

ส่วนผู้อยู่นอกกำลังแรงงาน ประมาณ ๘๕,๙๒๖ (ร้อยละ ๓๙.๑๐) ประกอบด้วย ผู้ทำงานบ้าน ๒๑,๙๓๖ คน (ร้อยละ ๑๐.๐๐) ผู้เรียนหนังสือ ๑๗,๗๔๔ คน (ร้อยละ ๘.๑) และอื่น ๆ ๔๖,๒๔๖ คน (ร้อยละ ๒๑.๐) ส่วนใหญ่ทำงานในอุตสาหกรรมการขายส่งขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ฯ การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ ฯ ที่พักรวม และบริการด้านอาหาร และการศึกษา

เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา พบว่า สัดส่วนภาคการบริการ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๓๔.๑ เป็นร้อยละ ๓๔.๕ และภาคการผลิตมีสัดส่วนลดลงจากร้อยละ ๙.๑ เป็นร้อยละ ๑๐.๗ ส่วนผู้ทำงานในภาคเกษตรกรรม มีสัดส่วนลดลงจากร้อยละ ๕๖.๘ เป็นร้อยละ ๕๔.๘

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดอำนาจเจริญ (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

๖) โครงสร้างพื้นฐาน

๖.๑ ด้านประปา

จังหวัดอำนาจเจริญ มีสำนักงานประปาภูมิภาค ๕ แห่ง โดยมีหน่วยบริการในตำบลน้ำปลีก มีจำนวนผู้ใช้น้ำ ๙๖๖ ครัวเรือน หน่วยบริการป่าติ้ว มีจำนวนผู้ใช้น้ำ ๗๕๕ ครัวเรือน หน่วยบริการพนา มีจำนวนผู้ใช้น้ำ ๑,๐๙๘ ครัวเรือน หน่วยบริการลืออำนาจมีจำนวนผู้ใช้น้ำ ๖๕๘ ครัวเรือน และมีแม่ข่ายอยู่ที่สำนักงานประปาอำนาจเจริญ มีจำนวนผู้ใช้น้ำ ๑๐,๖๕๖ ครัวเรือน

๖.๒ ด้านไฟฟ้า

จังหวัดอำนาจเจริญ มีครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้ ๙๗,๐๗๑ ครัวเรือน คิดเป็น ๙๘.๕๖ เปอร์เซนต์ และมีครัวเรือนที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ ๑,๔๑๙ ครัวเรือน

๖.๓ การคมนาคม

เส้นทางสายหลักในจังหวัดอำนาจเจริญ มีถนนสายหลัก ๒ สาย ทางหลวงหมายเลข ๒๐๒ ระยะทาง ๖๓.๐๗๖ กิโลเมตร ทางหลวงหมายเลข ๒๑๒ ระยะทาง ๔๘.๖๑๗ กิโลเมตร มีถนนสายรอง ๔ สาย ทางหลวงหมายเลข ๒๑๓๔ ระยะทาง ๓๓.๑๕๔ กิโลเมตร ทางหลวงหมายเลข ๒๒๑๐ ระยะทาง ๓๗.๔๒๕ กิโลเมตร ทางหลวงหมายเลข ๒๒๕๒ ระยะทาง ๘.๙๐๐ กิโลเมตร และทางหลวงหมายเลข ๒๓๗๗ ระยะทาง ๑.๒๘๐ กิโลเมตร และทางหลวงชนบท ๒๕ สาย ระยะทาง ๔,๑๐๐.๘๗๐ กิโลเมตร

๖.๔ การสาธารณสุขอื่นๆ

มีที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขกระจายอยู่ทุกอำเภอรวม ๗ แห่ง โทรศัพท์จังหวัดอำนาจเจริญ มีเลขหมายโทรศัพท์ จำนวน ๑๗,๕๕๒ เลขหมาย โดยบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) มี ๑๕,๖๐๐ เลขหมาย บริษัทสัมปทาน ๑,๙๕๒ เลขหมาย

๗) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๗.๑. ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดอำนาจเจริญ มีทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญคือ ทรัพยากรป่าไม้ มีทั้งป่าเต็งรังหรือป่าไม้แดง ที่มีอยู่ทั่วไปในเขตอำเภอต่างๆ มีพื้นที่จังหวัดทั้งหมด ๑,๙๗๕,๘๗๑ ไร่ มีพื้นที่ป่าไม้ จำนวน ๒๐ ป่า เป็นป่าสงวนแห่งชาติ ๑๔ ป่า และป่าถาวรตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อ วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๐๖ จำนวน ๕ ป่า และมีอุทยานแห่งชาติ ๑ แห่ง คือ อุทยานแห่งชาติภูสระดอกบัว และวนอุทยาน ๑ แห่ง คือ ภูสิงห์-ภูผาผึ้ง จังหวัดอำนาจเจริญมีพื้นที่ป่ารวม ๘๘๒,๔๔๖.๕๐ ไร่ได้แก่พื้นที่ที่มอบให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร(สปก.) นำไปปฏิรูป ๓๐๐,๓๕๗.๔๓ ไร่ คงเหลือพื้นที่ป่าไม้ ๕๘๒,๐๘๙.๐๗ ไร่ โดยพื้นที่ป่าไม้ ๕๘๒,๐๘๙.๐๗ หักพื้นที่ที่ทับซ้อนประมาณ ๖๐,๕๕๙ ไร่ เหลือพื้นที่ป่า ๕๒๑,๕๓๐.๐๗ ไร่คิดเป็นพื้นที่ป่าไม้ ๒๖.๔๐ %ของพื้นที่จังหวัดอำนาจเจริญ

๗.๒. ทรัพยากรน้ำ

จังหวัดอำนาจเจริญ ตั้งอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำโขงและลุ่มน้ำมูล โดยลุ่มน้ำโขง มีพื้นที่ประมาณ ๗๒๐ ตารางกิโลเมตร และลุ่มน้ำมูลมีพื้นที่ประมาณ ๒,๕๑๐ ตารางกิโลเมตร จังหวัดอำนาจเจริญในส่วนที่อยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำมูล ประกอบด้วย ๒ ลุ่มน้ำสาขา ดังแสดงในตาราง โดยพื้นที่ของลุ่มน้ำในจังหวัดสรุปได้ดังนี้

ตารางแสดงพื้นที่ลุ่มน้ำในจังหวัดอำนาจเจริญ

ลุ่มน้ำ	ลุ่มน้ำสาขา	พื้นที่ในจังหวัด อำนาจเจริญ (ตร.กม.)	พื้นที่ลุ่มน้ำ (ตร.กม.)	ร้อยละ
พื้นที่ลุ่มน้ำมูลส่วนที่ ๓	ลำเซบก	๑,๓๓๕.๕๙	๓,๖๖๕.๓๖	๓๖.๔๔
	ลำเซบาย	๑,๒๐๙.๐๓	๓,๑๓๒.๓๗	๓๘.๖๐
รวม		๒,๕๔๔.๖๒	๖,๗๙๗.๗๓	๓๗.๔๓

แม่น้ำสายหลัก ได้แก่ แม่น้ำโขง ไหลผ่านอำเภอขามยาน ระยะทาง ๓๘ กิโลเมตร ลำเซบก ไหลผ่านพื้นที่อำเภอเมือง ลืออำนาจ พนา และห้วยตะพาน ระยะทาง ๒๐๐ กิโลเมตร ลำเซบาย มีต้นกำเนิดจากสันปันน้ำของลุ่มน้ำลำเซบาย และลุ่มน้ำห้วยบังอี่ ไหลผ่าน อำเภอเลิงนกทา จังหวัดยโสธร เข้าสู่เขตอำเภอเมืองอำนาจเจริญและอำเภอห้วยตะพานจังหวัดอำนาจเจริญ จากนั้นจะไหลผ่านอำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี บรรจบกับแม่น้ำมูลก่อนถึงอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี รวมระยะทาง ๒๔๓ กิโลเมตร

แม่น้ำสายรอง ได้แก่ ลำห้วยละเือง ลำห้วยปลาแดก ลำห้วยโพธิ์ ลำห้วยกอก ลำห้วยสีโท ลำห้วยจันลัน ลำห้วยพระเหลา ลำห้วยแซง ลำห้วยทม ลำห้วยตาเหียง ลำห้วยจิกเปา ลำห้วยทราย ลำห้วยคันแท

๗.๓ ความหลากหลายทางชีวภาพ

ในเขตป่าอนุรักษ์ คือ อุทยานแห่งชาติภูสระดอกบัว ซึ่งอยู่ในเขตจังหวัดยโสธร อำนาจเจริญ และมุกดาหารยังคงมีความหลากหลายทางชีวภาพสูงและมีระบบนิเวศที่สำคัญ คือ ระบบนิเวศป่าไม้ และพื้นที่ชุ่มน้ำ ป่าไม้ที่พบส่วนใหญ่เป็นป่าดิบแล้ง ป่าเบญจพรรณ และป่าเต็งรัง ดังนั้นป่าเบญจพรรณและป่าเต็งรัง จะพบในบริเวณต่อเนื่องกับป่าดิบแล้งในเขตภูเขาสูงลงมา พันธุ์ไม้ที่พบ ได้แก่ รกฟ้า ตะเคียนหิน ประดู่ กระบาก พยุง มะค่าแกแล จอง แดง ชิงชัน จิก ตั้ว ส่วนป่าเต็งรังพบอยู่สลับกับป่าเบญจพรรณ ในบริเวณพื้นที่แห้งแล้ง และลานหินทรายบริเวณเนินเขาในเขตอุทยานแห่งชาติภูสระดอกบัว พันธุ์ไม้ที่พบ ได้แก่ เต็ง รัง เหียง พลวง และไม้ที่มีลักษณะแคระแกร็น คือ ข่อยหิน จันทน์ผา

ในพื้นที่ชุ่มน้ำจังหวัดอำนาจเจริญมีพื้นที่ชุ่มน้ำสำคัญระดับชาติแต่ยังไม่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำระดับชาติ คือประเภทที่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายได้แก่ ลำธาร และแอ่งน้ำในเขตอุทยานแห่งชาติภูสระดอกบัว และมีพื้นที่ชุ่มน้ำ คือ หนองสามขา อำเภอหัวตะพาน

ในป่าบุงป่าทาม ป่าบุงป่าทามมีความสำคัญเช่นเดียวกับป่าชายเลนของพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเล กล่าวคือ มีบทบาทช่วยกักเก็บน้ำและป้องกันน้ำท่วมเฉียบพลันในฤดูน้ำหลาก กักเก็บตะกอน ธาตุอาหารที่ถูกพัดพามากับน้ำ และกรองสารพิษจากผิวดินมิให้ลงสู่แม่น้ำป้องกันการพังทลายของตลิ่ง และมีความสำคัญต่อวิถีชีวิตชุมชน เนื่องจากเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยและแพร่ขยายพันธุ์ของสัตว์น้ำ และสัตว์ป่านานาชนิด เป็นแหล่งอาหาร สมุนไพรของชุมชน และเป็นแหล่งวัตถุดิบสำหรับทำเครื่องใช้ในครัวเรือน พันธุ์ไม้ที่พบในพื้นที่ป่าบุงป่าทาม มีลักษณะเฉพาะและทนอยู่ในสภาพที่มีน้ำท่วมในทุกปีได้เป็นพันธุ์ไม้ไม่ผลัดใบและส่วนใหญ่มีขนาดเล็ก ได้แก่ ต้นเน่าน้ำ ฝ้ายน้ำ แสง เบญจ หูลิง เสี้ยว กระโดนน้ำ เหมียด กะเบา สีเสียดน้ำ เถาวัลย์ หว่า ถ่ม กระดัน ฝั่ และหาวายน้ำ

พื้นที่ป่าบุงป่าทาม ที่พบในจังหวัดอำนาจเจริญ โดยแบ่งตามลุ่มน้ำสายหลัก คือ ลุ่มน้ำมูลตอนล่าง ซึ่งมีพื้นที่ในหลายจังหวัด มีพื้นที่ป่าบุงป่าทามที่สำคัญบริเวณปากน้ำชีบรรจบกับแม่น้ำมูลบริเวณปากห้วยชะยุ้ง ลำเซบก ลำเซบาย และลำโดมใหญ่ ตลอดลำน้ำพื้นที่ป่าบุงป่าทามส่วนใหญ่ เป็นพื้นที่สาธารณประโยชน์ แต่พบว่ามีเจ้าของถือครองสืบทอดกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษและตกทอดมาเป็นมรดกของลูกหลานเป็นที่ยอมรับของคนในชุมชน มีเพียงส่วนน้อยที่กำหนดเป็นพื้นที่ส่วนรวมของชุมชน แต่เนื่องจาก ยังไม่เคยมีการศึกษาสำรวจและกำหนดแนวทางในการจัดการ ทำให้ปัจจุบันพื้นที่ป่าบุงป่าทามได้ถูกจับจองเพื่อทำการเกษตรเพิ่มขึ้น ส่งผลให้มีพื้นที่ลดน้อยลงและป่าบุงป่าทามที่มีอยู่ในปัจจุบัน มีความอุดมสมบูรณ์ลดลง เนื่องจากพื้นที่ป่าและความหนาแน่นของต้นไม้ลดลง สาเหตุหลักที่ทำให้พื้นที่ป่าบุงป่าทามลดลงอย่างรวดเร็ว คือ การขาดความเข้าใจถึงความสำคัญและคุณประโยชน์ของป่าบุงป่าทาม ทั้งภาครัฐและประชาชน ประกอบกับการไม่มีกฎระเบียบหรือไม่มีการดูแล คุ้มครองรักษา และขาดแนวทางในการจัดการที่เหมาะสม

๘. ระบบบำบัดน้ำเสีย

จังหวัดอำนาจเจริญมีเทศบาลเมืองอำนาจเจริญแห่งเดียวที่มีระบบบำบัดน้ำเสีย เป็นระบบแบบบ่อปรับเสถียร (Stabilization Pond : SP) บริเวณตำบลบุง อำเภอเมือง จังหวัดอำนาจเจริญ สถานที่ของระบบบำบัดน้ำเสียมีพื้นที่ทั้งหมด ๑๕ ไร่ รองรับปริมาณน้ำเสียตามการออกแบบ ๑๒,๘๑๙ ลบ.ม./วัน มีบ่อดักน้ำเสีย CSO ทั้งหมด ๗ บ่อ สถานีสูบน้ำเสีย จำนวน ๕ แห่ง โดยน้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้ว จะทิ้งลงสู่แหล่งรองรับบริเวณห้วยปลาแดก และห้วยกุดสะคุ

๙. ขยะมูลฝอย

จังหวัดอำนาจเจริญมีร้านรับซื้อขยะของเก่า จำนวน ๑๗ แห่ง ในทุกอำเภอ โดยจะรับซื้อขยะรีไซเคิลทุกประเภท เช่น กระดาษ แก้ว พลาสติก เป็นต้น แล้วจะรวบรวมขยะดังกล่าวไปขายต่อยังแหล่งรับซื้อขนาดใหญ่ต่อไป ปัจจุบันจังหวัดอำนาจเจริญมีการกำจัดขยะมูลฝอยที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล เพียง ๑ แห่ง คือสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองอำนาจเจริญ ซึ่งตั้งอยู่ที่บริเวณ ดงสิบลำ ตำบลไค้คำ อำเภอเมืองจังหวัดอำนาจเจริญมีพื้นที่ ๑๒๐ ไร่ มีระยะทางห่างจากสำนักงานเทศบาลเมืองอำนาจเจริญ ประมาณ ๑๕ กิโลเมตร เป็นระบบกำจัดขยะมูลฝอยแบบฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล (Sanitary landfill) โดยมีเทศบาลตำบลอำนาจและองค์การบริหารส่วนตำบลใกล้เคียงนำขยะมากำจัดรวมกับสถานที่กำจัดขยะของเทศบาลเมือง ส่วนเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลอื่น ยังมีการกำจัดขยะมูลฝอยที่ยังไม่ถูกหลักสุขาภิบาล โดยส่วนใหญ่จะมีการดำเนินการในลักษณะกองกลางแจ้ง เผา ฝังในหลุมและไถกลบ

๓.๑.๒ การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ

- ข้อมูลการวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่น

อุตสาหกรรมเป้าหมายที่มีศักยภาพและแนวทางการพัฒนา ได้แก่

๑) อุตสาหกรรมแปรรูปข้าวหอมมะลิ มันสำปะหลัง ยางพารา

๒) ผลิตภัณฑ์ชุมชน OTOP และวิสาหกิจชุมชน

จังหวัดอำนาจเจริญ ได้ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนท้องถิ่น สร้างชุมชนให้เข้มแข็งสามารถพึ่งตนเองได้ เพื่อสร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้ให้กับชุมชน โดยการนำทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นมาพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีรูปแบบคุณภาพ และเอกลักษณ์เป็นที่ต้องการของตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ ผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อเสียงของจังหวัด

- ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจของจังหวัด

ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดอำนาจเจริญ (Gross Provincial Products : GPP)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคและจังหวัด(ณ ราคาประจำปี) พ.ศ. ๒๕๖๖ เท่ากับ ๒๔,๐๕๓ ล้านบาท หรือมี GPP Per Capita จำนวน ๘๕,๗๐๗ บาท/คน/ปี และสาขาอุตสาหกรรมที่สำคัญ ๕ อันดับแรก ได้แก่ ๑) สาขาเกษตร ป่าไม้ และการประมงมีมูลค่า ๖,๗๘๔ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๒๐ ๒) สาขาอุตสาหกรรมมีมูลค่า ๓,๑๗๕ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๒๐ ๓) สาขาการศึกษา มีมูลค่า ๒,๙๕๓ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๒๗ ๔) การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ มีมูลค่า ๒,๖๗๙ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๑๓ ๕) สาขากิจกรรมทางการเงินและประกันภัย มีมูลค่า ๒,๕๗๑ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๖๘

ตารางแสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี ๒๕๖๖

สาขาการผลิต	มูลค่า(ล้านบาท)	ร้อยละของ GPP
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๖,๗๘๔	๒๘.๒๐
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๐	๐
ทางอุตสาหกรรม	๓,๑๗๕	๑๓.๒๐
การผลิต	๒,๕๖๓	๑๐.๖๕
การไฟฟ้า แก๊ส ไอน้ำ และเครื่องปรับอากาศ	๓๗๘	๑.๕๗
การจัดหาน้ำ การระบายน้ำเสีย การจัดการขยะ และการฟื้นฟูสภาพแวดล้อม	๒๓๕	๐.๙๗
การก่อสร้าง	๑,๓๓๔	๕.๕๔
การค้าส่ง และค้าปลีก และการซ่อมมอเตอร์ รถยนต์และรถจักรยานยนต์	๒,๖๗๙	๑๑.๑๔
การขนส่งและการเก็บรักษา	๖๙๑	๒.๘๗
โรงแรมและภัตตาคาร (ที่พักและบริการอาหาร)	๒๑	๐.๐๘
ข้อมูลและการสื่อสาร	๑๘๘	๐.๗๘
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๒,๕๗๑	๑๐.๖๘
กิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์	๑,๑๓๘	๔.๗๓
กิจกรรมทางวิชาการ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	๓	๐.๐๑
การบริหารและสนับสนุนกิจกรรมการบริการ	๒๓	๐.๐๙
การบริหารราชการและการป้องกันประเทศเป็นภาคบังคับ ประกันสังคม	๑,๑๒๘	๔.๖๙
การศึกษา	๒,๙๕๓	๑๒.๒๗
กิจกรรมด้านสุขภาพของมนุษย์และงานสังคมสงเคราะห์	๙๕๒	๓.๙๕
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๑๒๔	๐.๕๑

กิจกรรมการบริการอื่น ๆ	๒๘๘	๑.๑๙'
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	๒๔,๐๕๓	
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ต่อคน (บาท)	๘๕,๗๐๗	

ที่มาของข้อมูล : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมและศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

๑) ทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ

(๑) พัฒนาผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเกษตร ในพื้นที่ที่มีศักยภาพ โดยสนับสนุนการพัฒนาอย่างครบวงจรหรือห่วงโซ่อุปทาน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและได้มาตรฐานการผลิตทางการเกษตร (GAP) มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ และมาตรฐานการผลิตอุตสาหกรรม (GMP, HACCP เป็นต้น)

(๒) พัฒนาและมีการนำนวัตกรรมหรือเทคโนโลยี และนำมาใช้งานให้สอดคล้องกับผลผลิตวัตถุดิบหรืออุตสาหกรรมในท้องถิ่น เพื่อเพิ่มคุณภาพ มูลค่า และลดต้นทุนการผลิตสินค้า

(๓) พัฒนาการท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่น เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด เช่น การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ การท่องเที่ยวเชิงสัญลักษณ์ เป็นต้น ให้เป็นมาตรฐาน ใช้การจัดการทางการตลาดการท่องเที่ยวมาเสริมสร้างให้เกิดคุณค่า และขยายฐานนักท่องเที่ยวโดยรวมและเฉพาะกลุ่มเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมการผลิต การแปรรูป สำหรับเป็นของฝาก ของที่ระลึก

(๔) อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะป่าไม้และน้ำ เพื่อคืนความอุดมสมบูรณ์ และมีการปรับให้เป็นภูมิทัศน์สำหรับการพักผ่อน การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมการผลิต การแปรรูป ของสินค้าที่ใช้วัตถุดิบในจังหวัด

(๕) พัฒนาบุคลากรหรือสถานประกอบการอุตสาหกรรม สำหรับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น คุณภาพที่ดี และต้นทุนการผลิตที่ต่ำลง เพื่อรองรับการขยายตัวทางอุตสาหกรรมและต้นทุนด้านแรงงาน โลจิสติกส์ วัตถุดิบที่สูงขึ้น

(๖) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาอุตสาหกรรมให้มีการจัดการสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม การรายงานผล และการสร้างความเข้าใจ ระหว่างภาคอุตสาหกรรมและชุมชน โดยการส่งเสริมของภาครัฐ ให้มีความถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และตระหนักในการจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อรองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม และลดความขัดแย้งระหว่างภาคอุตสาหกรรมและชุมชน

(๗) ทำการพัฒนาบุคลากรในภาคอุตสาหกรรม สำหรับการรองรับการเข้าสู่ยุคดิจิทัล ๔.๐ และการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของภาคอุตสาหกรรม

(๘) ทำการส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาและสร้าง ช่องทางการจัดจำหน่ายตามพื้นที่การคมนาคม พื้นที่การท่องเที่ยว เครือข่ายภาคอุตสาหกรรม ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อรองรับการระบายสินค้าจากอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากวัตถุดิบขั้นต้นในจังหวัด

(๙) ส่งเสริมความร่วมมือและสร้างความเข้าใจของชุมชนกับภาคอุตสาหกรรม พร้อมทั้งการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวัง

(๑๐) พัฒนาระบบการค้าที่เชื่อมโยงการค้าชายแดนและเขตเศรษฐกิจพิเศษ พร้อมทั้งพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อรองรับ

(๑๑) ส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมสาธิตอุปโภค เพื่อป้อนเข้าสู่อุตสาหกรรม

(๑๒) สนับสนุน ส่งเสริม พัฒนา การตลาด Digital ด้วยระบบ Online

(๑๓) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการตั้งโรงงานในนิคมอุตสาหกรรม

๒) การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมของจังหวัด

การประเมินสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กร (Internal and External) เป็นกระบวนการสำคัญยิ่งต่อการกำหนดยุทธศาสตร์ เพื่อได้ทราบว่าสถานการณ์ภายในและภายนอกองค์กรเป็นอย่างไร ปัจจัยใดที่เป็นจุดแข็ง จุดอ่อน ปัจจัยใดเป็นโอกาส หรือภัยคุกคามจะช่วยให้การกำหนดทิศทางยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพด้วยการนำจุดแข็ง (Strength) ที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์และหาวิธีการในการลดจุดอ่อน (Weakness) ให้น้อยลง ทั้งนี้การประเมินอย่างรอบด้านทำให้ได้ทราบโอกาส (Opportunity) และภัยคุกคาม (Threats) ที่องค์กรเผชิญอยู่ อันจะนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์และเป็นไปตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

๒.๑ การวิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร (Internal Factors) จังหวัดอำนาจเจริญ

การประเมินสภาพแวดล้อมภายในองค์กรจะเกี่ยวกับการวิเคราะห์และพิจารณาทรัพยากรและ ความสามารถภายในองค์กรทุก ๆ ด้านเพื่อที่จะระบุจุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กรแหล่งที่มาเบื้องต้นของ ข้อมูลเพื่อการประเมินสภาพแวดล้อมภายใน คือระบบข้อมูลเพื่อการบริหารที่ครอบคลุมทุกด้านทั้งในด้าน โครงสร้างระบบ ระเบียบ วิธีปฏิบัติงาน บรรยากาศในการทำงานและทรัพยากรในการบริหาร (คน เงิน วัสดุ การจัดการ) รวมถึงการพิจารณาผลการดำเนินงานที่ผ่านมาขององค์กรเพื่อที่จะเข้าใจสถานการณ์และผลกลยุทธ์ก่อนหน้านี้ด้วย ซึ่งจุดแข็งขององค์กร (Strengths) เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายในจากมุมมองของผู้ที่อยู่ภายในองค์กรนั้นเองว่าปัจจัยใดภายในองค์กรที่เป็นข้อได้เปรียบหรือจุดเด่นขององค์กรที่องค์กรควรนำมาใช้ในการพัฒนาองค์กรได้ และควรดำรงไว้เพื่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กร และจุดอ่อนขององค์กร (Weaknesses) เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายในจากมุมมองของผู้ที่อยู่ภายในจากมุมมองของผู้ที่อยู่ภายในองค์กรนั้น ๆ เองว่าปัจจัยภายในองค์กรที่เป็นจุดด้อยข้อเสียเปรียบขององค์กรที่ควรปรับปรุงให้ดีขึ้นหรือจัดให้หมดไปอันจะเป็นประโยชน์ต่อองค์กร โดยใช้แนวคิด McKinsey 7s Framework ประกอบด้วย Staff Skill Style Shared Value Structure System และ Strategy

จุดแข็ง (Strengths: S)

- ๑.พื้นที่จังหวัดอำนาจเจริญเป็นพื้นที่ที่มีการเพาะปลูกข้าวอินทรีย์เป็นจำนวนมาก
- ๒.เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิที่มีคุณภาพ
- ๓.เป็นพื้นที่ที่มีมั่นคงด้านอาหาร โดยปลูกข้าว ๑,๐๐๐,๐๐๐ ไร่ ซึ่งเป็นข้าวอินทรีย์ ๑๐ %
- ๔.จังหวัดอำนาจเจริญไม่ใช่พื้นที่แหล่งน้ำท่วม
- ๕.มีการปลูกพืชที่หลากหลาย พืชไร่ ส่วนมากเป็น อ้อยและมันสำปะหลัง
- ๖.จังหวัดอำนาจเจริญ มีนโยบาย อาหาร เพื่ออนาคต ซึ่งถือว่ามีความสำคัญต่อการที่เป็นพื้นที่เพาะปลูกข้าว และพืชบริโภค
๗. มีนโยบายส่งเสริมการเปิดโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ จากการจัดการผังเมืองรวมเมือง ใน ๖ อำเภอในพื้นที่
- ๘.เกษตรกรรายย่อยมีจำนวนมากมากในพื้นที่จังหวัดอำนาจเจริญ
- ๙.มีนโยบาย เกษตรสร้างมูลค่า ช่วยส่งเสริมต่อการพัฒนาศักยภาพด้านการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับเกษตรกร และผู้ประกอบการ
- ๑๐.มีนโยบาย วัฒนธรรมเกษตร ช่วยเป็นการส่งเสริมความมั่นคงในพื้นที่ฐานด้านการเกษตรในพื้นที่
- ๑๑.นโยบาย ของอุตสาหกรรม ยกระดับ วิสาหกิจ ซึ่งส่วนมากเป็นผ้า และอาหาร
๑๒. จังหวัดอำนาจเจริญ เป็น ๑ ในเมืองสมุนไพร ใน ๑๖ จังหวัด

จุดอ่อน (Weakness: W)

- ๑.มีความต้องการส่งเสริมตลาดให้กับสินค้า OTOP
- ๒.ขาดการบริหารจัดการน้ำ ผิวดินได้ดิน จะช่วยส่งเสริมได้ดีเพิ่มขึ้น
- ๓.ขาดการแปรรูปที่มีคุณภาพมากขึ้น หรือหลากหลายขึ้น
๔. มีมิติ ที่ประชาชน มองว่าตัวเองเป็นการพอเพียง
- ๕.การจัดเก็บภาษี ด้านผ่อนปรน ชานุมาน รายได้ส่งไปที่ด้านเขมราช
- ๖.พื้นที่ไม่มี โรงงานขนาดใหญ่
- ๗.โดยรวมขาดเทคโนโลยี ด้านการผลิตที่จะส่งเสริมด้านการเกษตรสร้างมูลค่า
๘. พื้นที่มีจำนวนโรงงาน ค่อนข้างน้อย
๙. ไม่มีอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์

๒.๒ การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors)

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร เป็นการวิเคราะห์สถานการณ์ที่เป็นโอกาส (Opportunities) และภัยคุกคาม (Threats) ที่มีผลกระทบต่อการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ และเครือข่ายหลักการพื้นฐานและกรอบความคิดในการวิเคราะห์ โดยใช้หลัก PEST ซึ่งองค์ประกอบของ “PEST Analysis” ได้แก่ การสภาพแวดล้อมด้านการเมือง (Political Environment: P) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์นโยบายและกฎเกณฑ์ต่างๆ ของภาครัฐที่น่าจะมีผลทั้งในเชิงบวก (โอกาส) และเชิงลบ (ภัยคุกคาม) ต่อการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ และเครือข่าย การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ (Economic Environment : E) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์เศรษฐกิจระดับมหภาค/ระดับจุลภาค ซึ่งหมายถึงระบบเศรษฐกิจทั้งในและระหว่างประเทศที่น่าจะมีผลทั้งในเชิงบวก (โอกาส) และเชิงลบ(ภัยคุกคาม) ต่อการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ และเครือข่าย การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางด้านสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Environment : S) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์สภาวะทางสังคม วัฒนธรรมและประชากรศาสตร์ซึ่งหมายรวมถึงโครงสร้างทางสังคมที่น่าจะมีผลทั้งในเชิงบวก (โอกาส) และเชิงลบ (ภัยคุกคาม) ต่อการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ และเครือข่าย และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านเทคโนโลยี (Technological Environment : T) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์สภาพ การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีที่น่าจะมีผลทั้งในเชิงบวก (โอกาส) และเชิงลบ (ภัยคุกคาม) ต่อสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ และเครือข่าย

โอกาส (Opportunities : O)

- ๑.กฎหมาย พรบ โรงงาน เปิดกว้างมากขึ้น สำหรับการจัดตั้งโรงงาน
- ๒.จังหวัดอำนาจเจริญมีสถาบันการศึกษา ในพื้นที่ คือ มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งมีคณะเกษตรศาสตร์ สามารถเป็นเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาด้านการเกษตร
- ๓.โอกาสจากเข้ามาเปิดโรงงานน้ำตาล ส่งผลให้เกิดเกษตรทางเลือกเพิ่มมากขึ้นในพื้นที่
- ๔.การคมนาคมมีความสะดวก สามารถเชื่อมต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ที่มีพรมแดนติดกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

๕.เทคโนโลยีปัจจุบันช่วยในการส่งเสริมด้านการตลาดและการดำเนินงานภาครัฐได้เป็นอย่างดี

๖.จังหวัดอำนาจเจริญ สามารถเชื่อมต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ที่มีพรมแดนติดกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และผ่านไปประเทศสาธารณสังคมนิยมเวียดนาม

อุปสรรค (Threats: T)

- ๑.การส่งเสริมนโยบาย ธรรมชาติ บางครั้งส่งผลต่อการ จัดทำโรงงานมิติต่างๆ
- ๒.มีการเปลี่ยนจากโรงสี ไปเป็นโรงไม้ เพิ่มขึ้นในพื้นที่
- ๓.NGO อาจส่งผลต่อการสร้างโรงงานขยะ หรือที่มีความเกี่ยวข้องต่อการกระทบต่อ

สิ่งแวดล้อม

๔.ผู้ประกอบการในพื้นที่ส่วนใหญ่ขาดความรู้ด้านการจัดทำบัญชี อาจส่งผลต่อการลงทุน การพัฒนาเชิงพาณิชย์

๓) TOWS Matrix

ตารางที่ ๑ แสดงผลกลยุทธ์เชิงรุก จุดแข็ง (S)-โอกาส (O)

SO กลยุทธ์เชิงรุก	จุดแข็ง (Strengths: S) ๑.มีการปลูกพืชที่หลากหลาย พืชไร่ ส่วนมากเป็น อ้อยและมันสำปะหลัง ๒.จังหวัดอำนาจเจริญ มีนโยบาย อาหาร เพื่ออนาคต ซึ่งถือว่ามีความสำคัญต่อการที่เป็นพื้นที่เพาะปลูกข้าว และพืชไร่ ๓. มีนโยบายส่งเสริมการเปิดโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ จากการจัดการผังรวมเมือง ใน ๖ อำเภอในพื้นที่ ๔.มีนโยบาย วัฒนธรรมเกษตร ช่วยเป็นการส่งเสริมความมั่นคงในพื้นฐานด้านการเกษตรในพื้นที่ ๕.นโยบาย ของอุตสาหกรรม ยกระดับ วิสาหกิจ ซึ่งส่วนมากเป็น ผ้า และอาหาร
โอกาส (Opportunities: O) ๑.กฎหมาย พรบ โรงงาน เปิดกว้างมากขึ้น สำหรับการจัดตั้งโรงงาน ๒.การคมนาคมมีความสะดวก สามารถเชื่อมต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ที่มีพรมแดนติดกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ๓.เทคโนโลยีปัจจุบันช่วยในการส่งเสริมด้านการตลาดและการดำเนินงานภาครัฐได้เป็นอย่างดี	SO กลยุทธ์เชิงรุก (Strengths+ Opportunities) ๑.มุ่งเน้นส่งเสริมเกษตรสร้างมูลค่า ตั้งแต่ต้นน้ำ ๒.ส่งเสริมด้านการตลาดให้กับ วิสาหกิจชุมชนเพื่อยกระดับมาตรฐาน ๓.ส่งเสริมการพัฒนาการเกษตรหาอาหารแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ๔.ส่งเสริมการเชิญชวนนักลงทุน ด้านธุรกิจการเกษตรสร้างมูลค่าเพิ่ม ๕.ส่งเสริมการเชิญชวนการสร้างโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ ๖.การใช้เทคโนโลยีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมด้านการตลาดให้กับชาวอินทรีย์

มาตรการเชิงพัฒนา

ตารางที่ ๒ แสดงผลกลยุทธ์เชิงพัฒนา จุดอ่อน (W)-โอกาส (O)

WO กลยุทธ์เชิงพัฒนา	จุดอ่อน (Weakness: W) ๑.มีความต้องการส่งเสริมตลาดให้กับสินค้า OTOP ๒.ขาดการบริหารจัดการน้ำ ผิวดินไต่ดิน จะช่วยส่งเสริมได้ดีเพิ่มขึ้น ๓.ขาดการแปรรูปที่มีคุณภาพมากขึ้น หรือหลากหลายขึ้น ๔.พื้นที่ไม่มี โรงงานขนาดใหญ่ ๕.โดยรวมขาดเทคโนโลยี ด้านการผลิตที่จะส่งเสริมด้านการเกษตร สร้างมูลค่า ๖. พื้นที่มีจำนวนโรงงาน ค่อนข้างน้อย
โอกาส (Opportunities: O) ๑.กฎหมาย พรบ โรงงาน เปิดกว้างมากขึ้น สำหรับการ จัดตั้งโรงงาน ๒.การคมนาคมมีความสะดวก สามารถเชื่อมต่อกับ จังหวัดใกล้เคียง ที่มีพรมแดนติดกับสาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว ๓.เทคโนโลยีปัจจุบันช่วยในการส่งเสริมด้านการตลาด และการดำเนินงานภาครัฐได้เป็นอย่างดี	WO กลยุทธ์เชิงพัฒนา (Weakness+ Opportunities) ๑.ส่งเสริมการตลาดออนไลน์ ให้กับสินค้า OTOP และ วิสาหกิจใน พื้นที่ ในการสร้างตลาดออนไลน์กลาง และองค์ความรู้ให้กับ ผู้ประกอบการ ๒.ส่งเสริมการตลาดออนไลน์ ผลิภัณฑ์เกษตรแปรรูป ให้กับลูกค้า ในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ๓.ส่งเสริมการจัดตั้งโรงงานเชิงรุก ให้กับกลุ่มนักลงทุน ๔.ส่งเสริมการถ่ายทอดความรู้ และเทคโนโลยี การแปรรูปสินค้า และการสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้กับผลิตภัณฑ์ด้านการเกษตร

มาตรการเชิงป้องกัน

ตารางที่ ๓ แสดงผลกลยุทธ์เชิงรุก จุดแข็ง (S)-อุปสรรค(T)

ST กลยุทธ์เชิงป้องกัน	จุดแข็ง (Strengths: S) ๑.มีการปลูกพืชที่หลากหลาย พืชไร่ ส่วนมากเป็น อ้อยและมันสำปะหลัง ๒.จังหวัดอำนาจเจริญ มีนโยบาย อาหาร เพื่ออนาคต ซึ่งถือว่ามีบทบาทสำคัญต่อ การที่เป็นพื้นที่เพาะปลูกข้าว และพืชบริโภค ๓. มีนโยบายส่งเสริมการเปิดโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ จาก การจัดการผัง รวมเมือง ใน ๖ อำเภอในพื้นที่ ๔.มีนโยบาย วัฒนธรรมเกษตร ช่วยเป็นการส่งเสริมความมั่นคงในพื้นที่ฐานด้าน การเกษตรในพื้นที่ ๕.นโยบาย ของอุตสาหกรรม ยกระดับ วิสาหกิจ ซึ่งส่วนมากเป็นผ้า และอาหาร
อุปสรรค (Threats: T) ๑. NGO อาจส่งผลกระทบต่อ การสร้าง โรงงานขยะ หรือที่มีความเกี่ยวข้อง ต่อการกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	ST กลยุทธ์เชิงป้องกัน (Strengths+ Threats) ๑.ส่งเสริมความเข้าใจให้กับกลุ่ม NGO ในเรื่องความสำคัญของการส่งเสริมการ พัฒนาโรงงานในพื้นที่ ๒.ส่งเสริมนโยบายอาหารเพื่ออนาคต เนื่องจากเป็นเมืองเพาะปลูกข้าวคุณภาพ ๓.ส่งเสริมนโยบาย วัฒนธรรมเกษตร อย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความยั่งยืน ให้กับ การสร้างรายได้จากการเกษตร ทั้งเรื่องการเพาะปลูก และการสร้างมูลค่าเพิ่ม

มาตรการเชิงหลักเลียง

ตารางที่ ๔ แสดงผลกลยุทธ์เชิงหลักเลียง จุดอ่อน (W)-อุปสรรค (T)

WT กลยุทธ์เชิงพัฒนา	จุดอ่อน (Weakness: W) ๑.มีความต้องการส่งเสริมตลาดให้กับสินค้า OTOP ๒.ขาดการบริหารจัดการน้ำ ผิวดินได้ดิน จะช่วยส่งเสริมได้ดีเพิ่มขึ้น ๓.ขาดการแปรรูปที่มีคุณภาพมากขึ้น หรือหลากหลายขึ้น ๔.พื้นที่ไม่มี โรงงานขนาดใหญ่ ๕.โดยรวมขาดเทคโนโลยี ด้านการผลิตที่จะส่งเสริมด้านการเกษตรสร้างมูลค่า ๖. พื้นที่มีจำนวนโรงงาน ค่อนข้างน้อย
อุปสรรค (Threats: T) ๑. NGO อาจส่งผลกระทบต่อสร้างโรงงาน ขยะ หรือที่มีความเกี่ยวข้องต่อการกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	WT กลยุทธ์เชิงหลักเลียง (Weakness+ Threats) ๑.ส่งเสริมความเข้าใจให้กับกลุ่ม NGO ในเรื่องความสำคัญของการส่งเสริมการพัฒนาโรงงานในพื้นที่ ๒.ส่งเสริมด้านการตลาดให้กับผลิตภัณฑ์ OTOP เพื่อให้เกิดตลาดรับซื้อส่งผลต่อการกระตุ้นการพัฒนาผลิตภัณฑ์สร้างมูลค่าเพิ่มด้านการเกษตร ๓.ส่งเสริมการถ่ายทอดความรู้ และเทคโนโลยี การแปรรูปสินค้า และการสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้กับผลิตภัณฑ์ด้านการเกษตร ๔.ส่งเสริมการเชิญชวนการสร้างโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่

๔.ความคาดหวังของผู้รับบริการ

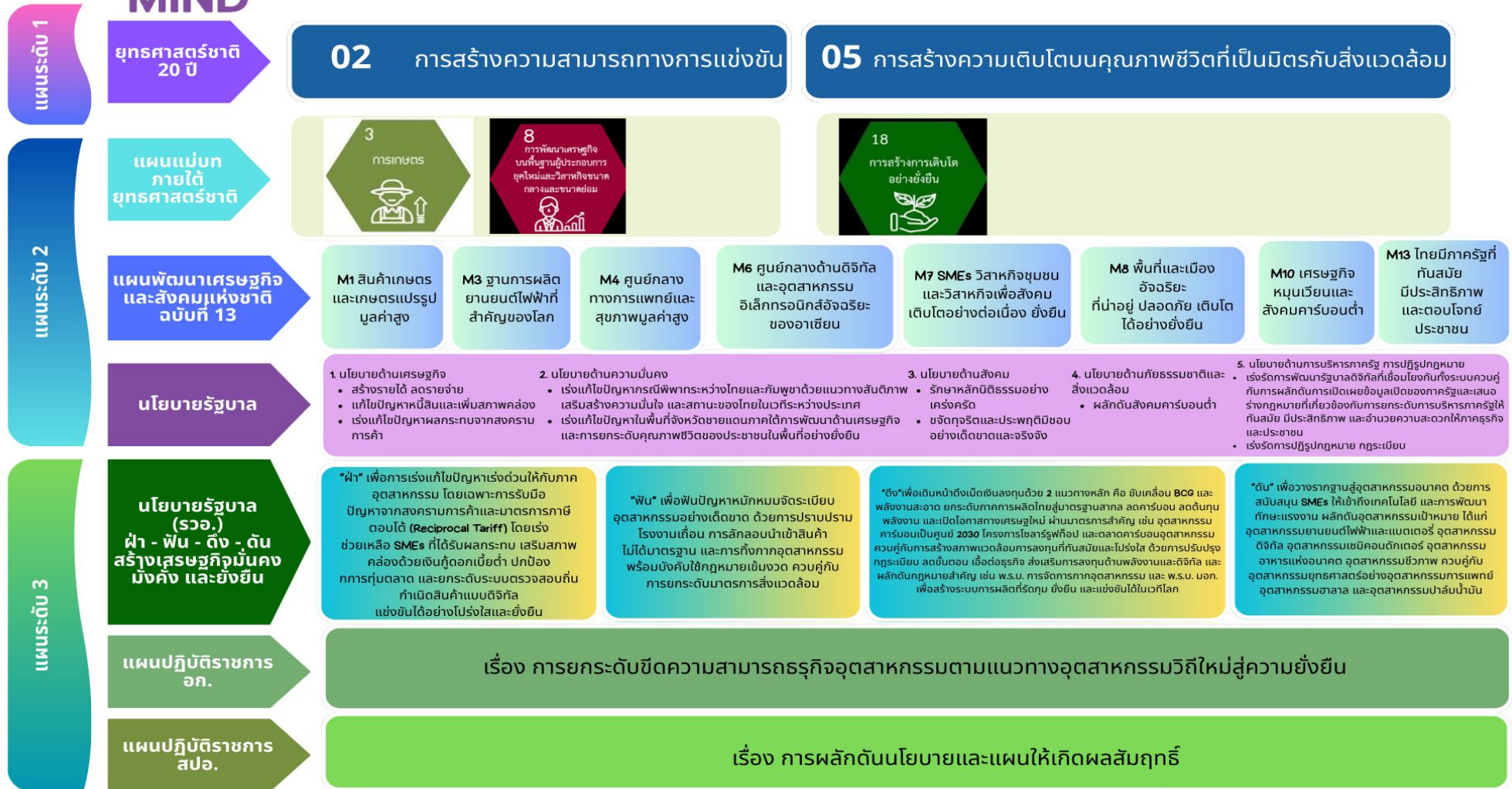
กลุ่มผู้รับบริการ	ความคาดหวัง
โรงงานอุตสาหกรรม	- มีนโยบาย/แนวทาง/มาตรการ/แผนพัฒนาภาคอุตสาหกรรม ที่เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์และมีความชัดเจน - มีข้อมูลสารสนเทศที่ถูกต้อง ทันเวลา และสถานการณ์ - กระบวนการออกใบอนุญาตที่มีความรวดเร็ว - การกำหนดผังเมืองให้มีความชัดเจน - การจัดการแรงงานต่างด้าว
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)	- พัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันในเชิงธุรกิจได้ในระดับสากล - พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการให้มีการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล - เพิ่มโอกาสทางการตลาดจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพและมีนวัตกรรม - การสนับสนุนสินเชื่อในการดำเนินธุรกิจ - สนับสนุน ส่งเสริมและพัฒนาโดยทางงบประมาณมาพัฒนาเรื่องการลงทุนการผลิต เช่น เครื่องจักรในการผลิต - สนับสนุน ส่งเสริมและพัฒนาโดยทางงบประมาณมาอบรมด้านการตลาดดิจิทัลให้กับกลุ่มวิสาหกิจเกษตรที่มีศักยภาพ

ประชาชน/ผู้บริโภค	- สามารถเข้าถึงและได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องมาตรฐานต่างๆ อย่างถูกต้องและครบถ้วน - ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพและความปลอดภัย - ประชาสัมพันธ์โครงการหรือกิจกรรมของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมให้กว้างขวางและครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น
ชุมชน	-ชุมชนในพื้นที่ใกล้เคียงพื้นที่ประกอบการต้องการให้มีการกำกับ/ควบคุม/ดูแลการประกอบกิจการ โรงงาน เหมืองแร่และอุตสาหกรรม พื้นฐานให้มีความปลอดภัยไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม
หน่วยงาน/สถานศึกษา	-มีข้อกำหนดแนวทางการดำเนินงานอย่างชัดเจน -มีการบูรณาการและประสานงานอย่างใกล้ชิด

MIND

แผนปฏิบัติการ พ.ศ.2570 สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องและสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ

๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

๓.๒.๑ วิสัยทัศน์จังหวัดอำนาจเจริญ

“เกษตรเพิ่มมูลค่า ท่องเที่ยววิถีไทย พัฒนาคุณภาพชีวิตคนทุกช่วงวัย ภายใต้ระบบนิเวศที่ยั่งยืน”

๓.๒.๒ ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดอำนาจเจริญ

๑. การส่งเสริมและยกระดับการพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ สินค้าเกษตรปลอดภัย อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และผลิตภัณฑ์สมุนไพร

๒. การพัฒนาคน หมู่บ้าน ชุมชน ให้มีคุณภาพ มั่นคง เข้มแข็ง และทันสมัย ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๓. การส่งเสริมการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวและบริการ และสินค้าชุมชนให้สามารถแข่งขันได้

๔. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ป่า ดิน น้ำ และพลังงาน เพื่อการอนุรักษ์ และใช้ประโยชน์ที่สมดุล ยั่งยืน

๓.๒.๓ วิสัยทัศน์กระทรวงอุตสาหกรรม

“ปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน”

๓.๒.๔ พันธกิจกระทรวงอุตสาหกรรม

๑. ขับเคลื่อนและพัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก ด้วยเทคโนโลยีและ นวัตกรรม ตามแนวอุตสาหกรรมวิถีใหม่ที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน

๒. พัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรม (Ecosystem) เพื่อเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมไทยสู่ความยั่งยืน

๓. ปฏิรูปและขับเคลื่อนองค์กรด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ยกระดับการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตอบสนอง และเป็นมืออาชีพ

๓.๒.๕ วิสัยทัศน์สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

“ผลักดันการปฏิรูปอุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน”

๓.๒.๖ พันธกิจสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

๑) กำหนด ขับเคลื่อนนโยบายและแผนปฏิบัติราชการกระทรวงเพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ

๒) ส่งเสริม พัฒนา กำกับ ดูแลอุตสาหกรรมในพื้นที่ให้เติบโตอย่างยั่งยืน

๓) สนับสนุนปัจจัยเอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม

๔) พัฒนาระบบบริหารจัดการและการให้บริการของกระทรวงให้มีประสิทธิภาพ

๓.๒.๗ วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

“เกษตรสร้างมูลค่า ศูนย์กลาง การค้า โลจิสติกส์ การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ เชื่อมโยงภูมิภาค สังคมคุณภาพบนพื้นฐานทรัพยากรอย่างยั่งยืน”

๓.๒.๘ ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

- ๑) การส่งเสริมเกษตรสร้างมูลค่า
- ๒) เสริมสร้างขีดความสามารถด้านการค้าการลงทุน
- ๓) เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา
- ๔) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม
- ๕) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓.๒.๙ วิสัยทัศน์สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ

“มุ่งสู่ความเป็นเลิศด้านอุตสาหกรรม เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูป เชื่อมโยงระบบการค้า สร้างคุณค่าสู่ชุมชน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”

๓.๒.๑๐ พันธกิจสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ

- ๑) พัฒนาและยกระดับความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ และเชื่อมโยงการค้า
- ๒) ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม
- ๓) สร้าง ส่งเสริม และพัฒนากลไก เครือข่ายความร่วมมือภาคอุตสาหกรรม และราชการ เพื่อสร้างคุณค่าแก่ชุมชน
- ๔) นำเทคโนโลยี นวัตกรรม และระบบสารสนเทศมาพัฒนาระบบบริการขององค์กร และเครือข่ายภาคอุตสาหกรรม

๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

๑) **แนวทางการพัฒนา** ด้านที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการ เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันให้ได้มาตรฐานสากล เชื่อมโยงระบบการค้า

● เป้าประสงค์

๑. ส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้ประกอบการมีขีดความสามารถในการแข่งขัน
๒. ยกระดับสถานประกอบการให้ได้มาตรฐาน

● ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนา
๒. จำนวนผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ได้รับมาตรฐาน

- กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ เพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขัน	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด ๑. โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐานเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขัน :งานด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)	
	๒. โครงการค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมใน ภูมิภาค	
กลยุทธ์ที่ ๒ ยกระดับมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม ๑. โครงการปั้นผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (mind star)	
	๒. โครงการค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน ด้วยมาตรฐาน อุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส)	
	๓. โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาด สมัยใหม่ (OPOAI-C NEXT STEPs)	๐.๑๘๘

๒) แนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม

- เป้าประสงค์

๑. ส่งเสริมให้สถานประกอบการให้มีธรรมาภิบาลและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนเครือข่ายเฝ้าระวังสิ่งแวดล้อม

๒. จำนวนสถานประกอบการผ่านเกณฑ์ธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม

- กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมสถานประกอบการมี เครือข่าย และเป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม ๑. โครงการเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมบนหลักการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล	๐.๑๒๒
	๒. โครงการยกระดับสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรม สู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์	

๓) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ ส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรม ดิจิทัล บุคลากร และเครือข่ายภาคอุตสาหกรรม

- เป้าประสงค์

๑. ส่งเสริมให้สถานประกอบการมีการพัฒนาบุคลากร และเทคโนโลยี
๒. สร้างเครือข่ายระหว่างภาคอุตสาหกรรม ราชการ เพื่อสร้างคุณค่าแก่ชุมชน

- ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนบุคลากรของสถานประกอบการที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนา
๒. จำนวนเครือข่ายภาคอุตสาหกรรม (ประชาชน ภาครัฐ สถานประกอบการ)

- กลยุทธ์ / โครงการ

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมสถานประกอบการมี เครือข่าย และเป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม • โครงการเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษาสีสิ่งแวดล้อมบนหลักการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล	๐.๑๒๒

ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก

๔.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : ๑ โครงการ)

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	จัดทำแผนปฏิบัติการการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ ภายใต้โครงการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่
๒. ความสำคัญ ของโครงการ หลักการและ เหตุผล	การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ ให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนในทุกระดับ ทั้งนี้เพื่อให้หน่วยงาน มีเครื่องมือในการวางกรอบการดำเนินงานและกำกับติดตามการดำเนินงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยในระยะเวลาที่ผ่านมา รัฐบาลได้มีนโยบายให้มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการของหน่วยงานตามกรอบเวลาของรัฐบาล (๔ ปี) แผนปฏิบัติการประจำปีและได้กำหนดให้หน่วยงานต้องจัดทำแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายเงินประจำปีงบประมาณสำหรับหน่วยงานย่อยภายในกรมและแผนในภาพรวม ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมก็ได้ตอบสนองนโยบายและให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนในทุกระดับเช่นกัน โดยจัดสรรงบประมาณให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ จำนวน ๑๖,๐๐๐ บาท เพื่อให้ดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาของภาครัฐที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปในเชิงพื้นที่ อันจะนำไปสู่การกำหนดแผนการปฏิบัติงานที่ตอบสนองความต้องการและความคาดหวังของผู้ประกอบการและประชาชนที่เกี่ยวข้อง รวมถึงประสิทธิภาพของการจัดทำโครงการ/กิจกรรมเพื่อรองรับแผนยุทธศาสตร์ในระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัดและกระทรวงอุตสาหกรรม ที่เพิ่มขึ้นอีกด้วย
๓. วัตถุประสงค์ ของโครงการ	๑. เพื่อมีแผนปฏิบัติการการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ ที่ใช้เป็นกรอบทิศทางการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ที่ชัดเจน สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เกี่ยวข้องและสภาพแวดล้อมเชิงพื้นที่ที่มีบริบทเปลี่ยนไป ๒. เพื่อมีแผนงาน/โครงการตามแผนปฏิบัติการการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ สำหรับจัดทำคำของบประมาณ เพื่อสนับสนุนส่งเสริมพัฒนาภาคอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคและระดับจังหวัดที่ตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการและประชาชนในพื้นที่
๔. ผลผลิต และ ผลลัพธ์ของ โครงการ	๑. มีแผนปฏิบัติการการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ ที่ใช้เป็นกรอบทิศทางการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ที่ชัดเจน สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เกี่ยวข้องและสภาพแวดล้อมเชิงพื้นที่ที่มีบริบทเปลี่ยนไป ๒. นำแผนงาน/โครงการตามแผนปฏิบัติการการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ ไปจัดทำคำของบประมาณ เพื่อสนับสนุนส่งเสริมพัฒนาภาคอุตสาหกรรมในส่วนกลางและระดับจังหวัดที่ตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการและประชาชนในพื้นที่
๕. ตัวชี้วัด ความสำเร็จของ โครงการ	มีแผนปฏิบัติการการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗ ที่มาจากความเห็นของหลากหลายภาคส่วน เป็นแผนที่ตอบสนองความต้องการและสอดคล้องกับนโยบายของจังหวัดอำนาจเจริญ
๖. ความเชื่อมโยงกับ แผนพัฒนาจังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัดอำนาจเจริญ ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การส่งเสริมการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวและบริการ และสินค้าชุมชนให้สามารถแข่งขันได้
๗. ระยะเวลา	ภายในปีงบประมาณ ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมสำคัญ	จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดและเชื่อมโยงยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรมกับยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ
๙. งบประมาณ	๑๖,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มนโยบายและแผนงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล
๒. ความสำคัญ ของโครงการ หลักการและ เหตุผล	ตามแนวทฤษฎียุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนและการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ที่มุ่งเน้นให้สถานประกอบการคำนึงถึงหลักการธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและมลภาวะอย่างถูกต้องมีการประกอบการอย่างโปร่งใส พร้อมเปิดโอกาสให้ประชาชนและมีส่วนร่วมและเข้าถึงข้อมูล รวมทั้งการแสดงความรับผิดชอบต่อชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อม เนื่องมาจากปัญหาในอดีตที่โรงงานอุตสาหกรรมมักดำเนินกิจการที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม มีการใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลือง สร้างความเดือดร้อนรำคาญให้แก่ประชาชนและชุมชนโดยรอบ รวมทั้งขาดการติดต่อสื่อสาร หรือการสร้างสัมพันธ์ระหว่างผู้ประกอบการกับประชาชนผู้อยู่อาศัยในพื้นที่ จึงส่งผลให้ประชาชนและชุมชนเกิดมุมมองด้านลบต่อการประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม รวมถึงการส่งเสริมสถานประกอบการและเครือข่ายฯ มีการดำเนินงานแบบแยกส่วน ขาดความสัมพันธ์หรือเชื่อมโยงกัน ทำให้ยากต่อการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังและป้องกันผลกระทบร่วมกันอย่างแท้จริง ดังนั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ โดย สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม จึงต้องปรับวิธีการดำเนินงานให้มีการดูแลสถานประกอบการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล รวมทั้งสร้างให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนรอบโรงงานผ่านเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อช่วยกำกับดูแลกิจการโรงงานในพื้นที่ การดูแลการปล่อยมลพิษ ให้เกิดการประกอบการที่เป็นมิตรกับชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อมรอบโรงงานอย่างยั่งยืนมากยิ่งขึ้นผ่านการดำเนิน โครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อการบริหารจัดการองค์การอย่างถูกต้อง และเหมาะสม เกิดกลไกเครือข่ายทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน สร้างการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือร่วมแก้ไขปัญหาจากการประกอบการ รวมทั้งส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีต่อภาคอุตสาหกรรม เพื่อให้สถานประกอบการและชุมชนโดยรอบสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างเป็นมิตรและมีความยั่งยืนต่อไป
๓. วัตถุประสงค์ ของโครงการ	๑. เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้การประกอบการที่ดีสู่ชุมชนด้วยการส่งเสริมธรรมาภิบาลและการจัดการสิ่งแวดล้อมแก่ประชาชนและผู้ประกอบการในพื้นที่ ๒. เพื่อพัฒนาสถานประกอบการให้ดำเนินธุรกิจตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ให้สามารถอยู่ร่วมกับชุมชนโดยรอบได้อย่างเป็นมิตรและยั่งยืน ๓. เพื่อกระตุ้นให้เกิดกลไกความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประชาชน ผู้ประกอบการ เจ้าหน้าที่รัฐ และภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
๔. ผลผลิต และ ผลลัพธ์ของ โครงการ	๑ สามารถรณรงค์ และสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนในชุมชน ในการช่วยกันกำกับดูแลและเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้านมลพิษสิ่งแวดล้อมจากการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม ๒ ชุมชน สถานประกอบการและส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมของในเครือข่ายฯ ในการเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้านมลพิษสิ่งแวดล้อมของสถานประกอบการ ๓ เครือข่ายร่วมปฏิบัติหน้าที่ในการเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้านมลพิษของสถานประกอบการที่มีต่อชุมชนอย่างต่อเนื่อง ๔ การบริหารจัดการเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมมีความเข้มแข็งและยั่งยืน รวมทั้งมีทัศนคติเชิงบวกต่อภาคอุตสาหกรรมเพิ่มมากขึ้น
๕. ตัวชี้วัด ความสำเร็จของ โครงการ	สถานประกอบการมีแผนการป้องกันและแนวทางการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ร่วมกับสมาชิกเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม
๖. ความเชื่อมโยงกับ แผนพัฒนาจังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัดอำนาจเจริญ ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ดิน น้ำ และพลังงานเพื่อการอนุรักษ์ และใช้ประโยชน์ที่สมดุลยั่งยืน
๗. ระยะเวลา	ภายในปีงบประมาณ ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมสำคัญ	เครือข่ายธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมของจังหวัด เพื่อเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้านมลพิษของสถานประกอบการ
๙. งบประมาณ	๑๒๒,๙๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน : งานด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) ได้จัดทำโครงการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนขึ้น โดยมีระยะเวลาดำเนินการ ๕ ปี วงเงินประมาณ ๑๑๒,๔๗๕,๐๐๐ บาท (หนึ่งร้อยสิบสองล้านสี่แสนเจ็ดหมื่นห้าพันบาท) เพื่อรองรับการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน หรือระดับพื้นที่บ้านที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร ขณะเดียวกันรัฐบาลมีนโยบายจัดตั้งโครงการ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเสริมสร้างให้แต่ละชุมชนได้ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น เพื่อผลิตจำหน่ายสู่ตลาดผู้บริโภค ฉะนั้นโครงการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน สมอ. จึงเป็นแนวทางที่สอดคล้องและสนับสนุนในด้านมาตรฐานและการรับรองคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่ได้จากโครงการ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อให้ผลิตภัณฑ์เป็นที่ยอมรับและสามารถประกันคุณภาพให้กับผู้บริโภค ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งที่เชื่อมโยงผลิตภัณฑ์ จากชุมชนสู่ตลาดผู้บริโภคทั้งในประเทศ และต่างประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ คือ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้รับการรับรอง และแสดงเครื่องหมายการรับรองเพื่อส่งเสริมด้านการตลาดของผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลาย และสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภคในการเลือกซื้อ ผลิตภัณฑ์ชุมชน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อเน้นให้มีการพัฒนาแบบยั่งยืน อีกทั้งสนับสนุนนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลในโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑) การกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนสมอ. จะกำหนดมาตรฐาน โดยมีข้อกำหนดที่เหมาะสมกับสภาพของผลิตภัณฑ์เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีแนวทางปฏิบัติไม่ซับซ้อน เพื่อให้ผู้ผลิตเข้าถึงมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนได้ง่ายและคำนึงถึงระยะเวลาในการกำหนดมาตรฐาน โดยใช้ข้อมูลจากประชุมสัมมนาเพื่อจัดทำมาตรฐาน โดย สมอ. หรือจัดจ้างกลุ่มนักวิชาการ และให้ผ่านการพิจารณาพิจารณาจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายก่อนประกาศใช้ ๒) การรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนสมอ. จะให้การรับรองและการตรวจติดตามผล เพื่อสนับสนุนผู้ทำให้ผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีคุณภาพเป็นที่เชื่อถือของผู้บริโภค โดยการเก็บตัวอย่างทดสอบ และค่าใช้จ่ายในการทดสอบตัวอย่างทางโครงการฯ จะให้การสนับสนุน สมอ. จะกำหนดรูปแบบเครื่องหมายรับรองและจะประชาสัมพันธ์เผยแพร่ เพื่อให้ผู้บริโภคทราบและยอมรับอย่างทั่วถึง ๓) ด้านพัฒนาผู้ผลิตในชุมชนในกรณีที่มีผู้ผลิตบางรายมีปัญหาในการทำผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานกำหนด สมอ. จะส่งผู้เชี่ยวชาญหรือนักวิชาการเข้าไปให้ความรู้เบื้องต้นโดยการฝึกอบรมและให้คำปรึกษาแนะนำ ณ ตำบลสถานที่ผลิตจนมีขีดความสามารถขอรับการรับรองได้ ๔) ด้านส่งเสริมและประชาสัมพันธ์สมอ. จะสร้างการรับรู้เพื่อให้รู้จักและเกิดความตระหนักตื่นตัว โดยเปิดตัวและแนะนำโครงการผ่านสื่อต่างๆเช่น สื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ฯลฯ สร้างแรงจูงใจทั้งทางตรงและทางอ้อมกล่าวคือ จัดประชุมผู้นำชุมชนหมู่บ้านที่มีผลิตภัณฑ์ชุมชน และเผยแพร่โครงการให้ทราบด้วยวิธีการต่างๆ เน้นใช้สื่อในท้องถิ่นในรูปแบบต่างๆ เช่น สปอตโฆษณา ทางวิทยุโทรทัศน์ ฯลฯ ตอกย้ำความสำเร็จของผู้ได้รับการรับรอง และยกย่องเชิดชูเพื่อเป็นแบบอย่างความสำเร็จของผลิตภัณฑ์ชาวบ้านภูมิปัญญาไทย และให้ผู้ผลิตเกิดภาพพจน์ที่ดีว่าเป็นสินค้าคุณภาพเทียบสินค้าแบรนด์เนมทั้งหลาย
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๑. เป็นการสนับสนุนผู้ผลิตรายย่อยให้ทำผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ และสนับสนุนด้านการตลาดโดยการให้เครื่องหมายรับรองซึ่งจะเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืน และยกระดับการผลิตต่อไป ๒. เป็นการสนองตอบนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลในโครงการ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ในด้านคุณภาพผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ให้ผ่านการรับรองเพื่อสามารถแสดงสัญลักษณ์ ๓. เป็นการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์เพื่อยกระดับให้มีการปรับปรุงการผลิตให้ดียิ่งขึ้น เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของธุรกิจชุมชน โดยเฉพาะในโครงการ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ทั่วประเทศ ๔. เป็นการส่งเสริมด้านการตลาด ให้เป็นที่ยอมรับและเพิ่มความเชื่อถือของผู้ซื้อในและต่างประเทศ
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชน ในพื้นที่จังหวัดอำนาจเจริญ ได้รับความรู้ด้านวิชาการ กฎหมาย ประสพการณ์จากการอบรมสัมมนาหรือการศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน พร้อมได้รับการให้คำปรึกษาแนะนำ ๒. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม และผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนที่เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ จะได้นำความรู้ ประสพการณ์ คำปรึกษาแนะนำ และข้อมูลสารสนเทศที่ได้รับไปใช้ประโยชน์
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัดอำนาจเจริญ ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาสู่เมืองการค้า การบริการ การค้าชายแดน และการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนที่เข้มแข็ง ประชาชนมีรายได้ที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง
๗. ระยะเวลา	ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐
๘. กิจกรรมสำคัญ	-
๙. งบประมาณ	๑๗๐,๘๕๖ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ที่มุ่งเน้นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่เน้นการใช้ การศึกษา และการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ อย่างยั่งยืน การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาประเทศ ให้เกิดความสมดุลมีศักยภาพและยั่งยืน และการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค เป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญของรัฐบาล ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมได้มีนโยบายพัฒนา อุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน” ผ่านการขับเคลื่อน ๔ มิติ ได้แก่ ๑. ความสำเร็จทางธุรกิจเปลี่ยนผ่านสู่อุตสาหกรรม เศรษฐกิจ มุ่งให้ผู้ประกอบการมีกำไรในการดำเนินธุรกิจ ๒. ความอยู่ดีกับสังคมโดยรวมส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างสถาน ประกอบการ ชุมชน และสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างเป็นมิตรและมีความสุข ๓. ความลงตัวกับกติกาสากล ดูแลรักษาสังแวดล้อมสู่ อุตสาหกรรมสีเขียว เพื่อโอกาสทางธุรกิจ มุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอนตอบโจทยไทยและประชาคมโลก และ ๔. การกระจายรายได้สู่ ชุมชนที่ตั้ง ด้วยการกระจายรายได้ และสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนได้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยการบูรณาการทำงานของกลุ่ม งานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด มุ่งเน้นกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม เทคโนโลยีขั้นสูง และอุตสาหกรรมสีเขียว รวมทั้งการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมในประเทศ เพื่อให้เป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ และยกระดับศักยภาพ การแข่งขันของประเทศ ส่งเสริมการผลิต และการใช้พลังงานสะอาด และพลังงานหมุนเวียน เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนา เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน การสานต่อนโยบาย Carbon Neutrality เพื่อให้ประเทศไทย เป็นผู้นำของอาเซียนในด้านการลด การปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์สู่ชั้นบรรยากาศ วิชาทกิจชุมชน ประชาชนที่อยู่รอบโรงงานอุตสาหกรรม ด้วยการดำเนินกิจกรรมสัมมนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการ ในหัวข้อเกี่ยวกับ กฎระเบียบ การรายงานข้อมูล และการเชื่อมโยง ๔ มิติ ตามแนวคิด MIND กิจกรรม ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ SME วิชาทกิจชุมชน ประกอบด้วย การออกเยี่ยม ติดตามผลการดำเนินการสำรวจและ วิเคราะห์ศักยภาพอุตสาหกรรมในจังหวัด การให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้น และการให้คำปรึกษาเชิงลึก การให้บริการ ความช่วยเหลือ บ่มเพาะ ส่งเสริมอาชีพชุมชนรอบโรงงาน เพื่อให้ครบถ้วนทุกมิติ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ ในฐานะตัวแทนกระทรวง อุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคได้จัดทำ โครงการค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ขึ้น เพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการ วิชาทกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผ่านโครงการต่าง ๆ ของกระทรวงอุตสาหกรรมที่ยังต้อง ดำเนินการอย่างต่อเนื่องให้ครบถ้วนทุกมิติ นอกจากนี้ ยังช่วยเพิ่มโอกาสและทางเลือกในการบริโภคสินค้า/บริการที่มีคุณภาพในราคาที่เป็นธรรม ซึ่งช่วยลดรายจ่ายแก่ประชาชน อีกทั้งยังสร้างเสริมเศรษฐกิจชุมชน ให้เกิดการหมุนเวียน ส่งผลให้ชุมชนและสังคมมีความ เข้มแข็งอีกทางหนึ่ง นำไปสู่อุตสาหกรรมเหนียวนาเศรษฐกิจชุมชน เพื่อการเติบโตอย่างยั่งยืน”
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑ เพื่อพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพของอุตสาหกรรมในระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ ของประเทศ รัฐบาล กระทรวงอุตสาหกรรม และ จังหวัดอำนาจเจริญ ๒ เพื่อให้เกิดการส่งเสริม สนับสนุนในการพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรม ด้านการสร้างองค์ความรู้ ในการจัดการสิ่งแวดล้อมรอบโรงงาน อุตสาหกรรม ด้านการสร้างองค์ความรู้สู่การพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว ด้านสร้างองค์ความรู้เรื่องลดการปล่อยก๊าซคาร์บอน ด้านการ สร้างองค์ความรู้ด้านการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้านการสร้างองค์ความรู้ด้านการบริหารทรัพยากรให้เกิดความคุ้มค่าการสร้าง องค์กรความรู้ ด้านการบูรณาการความปลอดภัยโรงงานร่วมกับชุมชนและท้องถิ่น และการสร้างองค์ความรู้ธุรกิจสีเขียว
๔. ผลผลิต และ ผลลัพธ์ของโครงการ	๑ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการวิชาทกิจชุมชน SMEs และผู้ผลิตชุมชน ได้รับความรู้ทางด้านวิชาการ ด้านกฎหมาย ข้อบังคับต่างๆ และแนวคิดการเชื่อมโยง ๔ มิติ ตามแนวคิด MIND สามารถนำความรู้มาพัฒนาทักษะการบริหารจัดการธุรกิจ อุตสาหกรรมของผู้ประกอบการได้ ๒ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการวิชาทกิจชุมชน SMEs และผู้ผลิตชุมชน ได้รับคำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นและเชิงลึกเฉพาะทาง และการส่งเสริมอาชีพชุมชนรอบโรงงาน ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ และการออกแบบตราสัญลักษณ์
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการวิชาทกิจชุมชน SMEs และผู้ผลิตชุมชน ที่เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ จะได้นำ ความรู้ ประสบการณ์ คำปรึกษาเฉพาะรายไปใช้ประโยชน์
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัดอำนาจเจริญ ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาสู่เมืองการค้า การบริการ การค้าชายแดน และ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนที่เข้มแข็ง ประชาชนมีรายได้ที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง
๗. ระยะเวลา	ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมสำคัญ	-
๙. งบประมาณ	๓๘๕,๖๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นหน่วยงานที่มีพันธกิจในการขับเคลื่อนและบูรณาการนโยบายและมาตรการต่าง ๆ เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรม ๔.๐ (Industry ๔.๐) โดยส่งเสริม กำกับ ดูแล พัฒนาศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมไทยให้สามารถแข่งขันได้และอยู่ร่วมกับสังคมและชุมชนได้อย่างยั่งยืน เพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมจึงจำเป็นต้องมีการบูรณาการการดำเนินงานให้คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการสร้างระบบนิเวศอุตสาหกรรมที่สามารถอยู่ร่วมกับสังคมและชุมชนได้เป็นอย่างดี เพื่อขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรมไปสู่อุตสาหกรรมวิถีใหม่ สร้าง “อุตสาหกรรมดี อยู่คู่กับชุมชนอย่างยั่งยืน” และมีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับประชาคมโลกในการก้าวสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) และการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) ในอนาคต สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมจึงเล็งเห็นความสำคัญและโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถให้แก่ผู้ประกอบการ สถานประกอบการ รวมทั้งวิสาหกิจชุมชน จึงมีความประสงค์ที่จะดำเนินโครงการยกระดับสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) เพื่อส่งเสริมและสร้างให้ผู้ประกอบการ สถานประกอบการ ตลอดจนวิสาหกิจชุมชน มีการดำเนินงานอย่างคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับแนวทางของประชาคมโลก ลดความเสี่ยงในการสร้างผลกระทบเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งเพื่อให้เศรษฐกิจไทยเติบโตอย่างสมดุล มั่นคง และยั่งยืน โดยจะดำเนินการในทุกจังหวัดทั่วประเทศ
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาให้ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนสามารถประกอบกิจการให้สอดคล้องกับระเบียบ กฎหมาย มาตรฐาน และกติกาสากลด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) ๒. เพื่อพัฒนาและยกระดับประสิทธิภาพการผลิตในสถานประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนให้สามารถประยุกต์ใช้องค์ความรู้และเทคโนโลยีมุ่งสู่การประกอบการอุตสาหกรรมที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๗.๑ ผลผลิต (ระบุผลผลิตเฉพาะกิจกรรมหลัก) เชิงปริมาณ ☒ จำนวนผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับการพัฒนา ๒๕ คน ☒ จำนวนสถานประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนได้รับการพัฒนาและยกระดับตามผลผลิตที่ได้รับ (กิจการ) เชิงคุณภาพ ☒ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีองค์ความรู้เพิ่มขึ้น (Pre-test / Post-Test) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ☒ ผู้รับบริการสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ☒ ผู้รับบริการมีความพึงพอใจ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕ ๗.๒ ผลลัพธ์ ☒ จำนวนวิสาหกิจขนาดย่อมหรือกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาให้มีผลผลิตภาพเพิ่มขึ้น เฉลี่ยร้อยละ ๑๐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ - ต้นทุนลดลง เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ - ลดการสูญเสีย เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	สถานประกอบการที่ได้รับการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ เฉลี่ยร้อยละ ๑๐
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัดอำนาจเจริญ ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ดิน น้ำ และพลังงานเพื่อการอนุรักษ์ และใช้ประโยชน์ที่สมดุลยั่งยืน
๗. ระยะเวลา	ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมสำคัญ	-
๙. งบประมาณ	๑๒๓,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ

๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการ
ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ รายปี ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

	แผนปฏิบัติราชการ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของ อก.	แผนปฏิบัติราชการ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของ สปอ.	แผนพัฒนาจังหวัด ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ฉบับทบทวน พ.ศ. ๒๕๖๘	แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดอำนาจเจริญ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐
วิสัยทัศน์	การปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่ อุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโต อย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	ผลักดันการปฏิรูปอุตสาหกรรม เศรษฐกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืน คู่ชุมชน	เกษตรเพิ่มมูลค่า ท่องเที่ยววิถี ไทย พัฒนาคุณภาพชีวิตคนทุก ช่วงวัย ภายใต้ระบบนิเวศที่ ยั่งยืน	มุ่งสู่ความเป็นเลิศ ด้านอุตสาหกรรม เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูป เชื่อมโยงระบบการค้า สร้างคุณค่าสู่ชุมชน และเป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๑	ขับเคลื่อนและพัฒนา อุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้ สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตามแนวอุตสาหกรรมวิถีใหม่ที่ เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	กำหนด ขับเคลื่อนนโยบาย และแผนปฏิบัติราชการ กระทรวงเพื่อยกระดับ อุตสาหกรรมไทยสู่ยุคใหม่	การส่งเสริมและยกระดับการ พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตร อินทรีย์ สินค้าเกษตรปลอดภัย อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และผลิตภัณฑ์สมุนไพร	ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการ เพื่อยกระดับความสามารถ ในการแข่งขันให้ได้มาตรฐานสากล เชื่อมโยงระบบการค้า
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๒	พัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรม (Ecosystem) เพื่อเปลี่ยนผ่าน อุตสาหกรรมไทยสู่ความยั่งยืน	ส่งเสริม พัฒนา กำกับ ดูแล อุตสาหกรรมในพื้นที่ให้เติบโต อย่างยั่งยืน	การพัฒนาคมน หมู่บ้าน ชุมชน ให้มีคุณภาพ มั่นคง เข้มแข็ง และทันสมัย ตามหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง	ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้ เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๓	ปฏิรูปและขับเคลื่อนองค์กร ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ยกระดับ การให้บริการอย่างมี ประสิทธิภาพ โปร่งใส ตอบสนอง และเป็นมืออาชีพ	สนับสนุน ปัจจัยเอื้อต่อการ พัฒนาอุตสาหกรรม	การส่งเสริมการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวและบริการ และ สินค้าชุมชนให้สามารถแข่งขัน ได้	ส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรม ดิจิทัล บุคลากร และเครือข่าย ภาคอุตสาหกรรม
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๔		พัฒนาระบบบริหารจัดการ และการให้บริการของ กระทรวงให้มีประสิทธิภาพ	การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ป่า ดิน น้ำ และ พลังงาน เพื่อการอนุรักษ์และ ใช้ประโยชน์ที่สมดุล ยั่งยืน	

**๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สอจ. ตามแผนพัฒนาจังหวัด
อำนาจเจริญ รายละเอียดดังนี้**

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมและยกระดับการพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์
สินค้าเกษตรปลอดภัย อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และผลิตภัณฑ์สมุนไพร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ป่า ดิน น้ำ
และพลังงาน เพื่อการอนุรักษ์ และใช้ประโยชน์ที่สมดุลยั่งยืน

โครงการ/กิจกรรม	แผนการ ปฏิบัติงานทั้งปี	ผลการ ดำเนินงาน
๑.ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค (กตร.)		
๑.๑ ออกเยี่ยมพบปะผู้ประกอบการ เพื่อศึกษา สํารวจและวิเคราะห์ศักยภาพ อุตสาหกรรมในจังหวัด	๑๐๐ ราย	๑๐๐ ราย
๑.๒ จัดฝึกอบรม/สัมมนาทางด้านวิชาการ กฎหมาย และศึกษาดูงาน	๑๑๐ ราย	๑๑๐ ราย
๑.๓ ให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นและเชิงลึกเฉพาะทาง	๒๑๐ ราย	๒๑๐ ราย
๑.๔ กิจกรรมให้บริการความช่วยเหลือ บ่มเพาะ ส่งเสริมอาชีพชุมชนรอบโรงงาน เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน เช่น แนะนำการออกแบบบรรจุภัณฑ์ แนะนำการ ออกแบบตราสัญลักษณ์	๕๐ ราย	๕๐ ราย
๒.โครงการการบริหารจัดการลุ่มน้ำและพัฒนาระบบธรรมชาติสิ่งแวดล้อม		
๒.๑ สถานประกอบการมีแผนการป้องกันและแนวทางการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ร่วมกับสมาชิกเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม	๑ ราย	๑ ราย

**๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สอจ. ตามแผนปฏิบัติ
การด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ**

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ สอจ.อำนาจเจริญ ได้ดำเนินการตามแผนปฏิบัติการด้านการ
พัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ รายละเอียดดังต่อไปนี้

โครงการ/กิจกรรม	แผนการ ปฏิบัติงานทั้งปี	ผลการ ดำเนินงาน
๑.ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค (กตร.)		
๑.๑ ออกเยี่ยมพบปะผู้ประกอบการ เพื่อศึกษา สํารวจและวิเคราะห์ศักยภาพ อุตสาหกรรมในจังหวัด	๑๐๐ ราย	๑๐๐ ราย
๑.๒ จัดฝึกอบรม/สัมมนาทางด้านวิชาการ กฎหมาย และศึกษาดูงาน	๑๑๐ ราย	๑๑๐ ราย
๑.๓ ให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นและเชิงลึกเฉพาะทาง	๒๑๐ ราย	๒๑๐ ราย
๑.๔ กิจกรรมให้บริการความช่วยเหลือ บ่มเพาะ ส่งเสริมอาชีพชุมชนรอบโรงงาน เพื่อ สร้างรายได้ให้กับชุมชน เช่น แนะนำการออกแบบบรรจุภัณฑ์ แนะนำการออกแบบตรา สัญลักษณ์	๕๐ ราย	๕๐ ราย

แผนปฏิบัติการ พ.ศ. ๒๕๗๐ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอำนาจเจริญ

วิสัยทัศน์ : “มุ่งสู่ความเป็นเลิศด้านอุตสาหกรรม เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูป เชื่อมโยงระบบการค้า สร้างคุณค่าสู่ชุมชน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”

พันธกิจ

พัฒนาและยกระดับความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ และเชื่อมโยงการค้า

ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม

สร้าง ส่งเสริม และพัฒนากลไก เครือข่าย ความร่วมมือภาคอุตสาหกรรม และราชการเพื่อสร้างคุณค่าแก่ชุมชน

นำเทคโนโลยี นวัตกรรม และระบบสารสนเทศมาพัฒนาระบบบริการขององค์กร และเครือข่ายภาคอุตสาหกรรม

ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑

ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการ เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันให้ได้มาตรฐานสากล เชื่อมโยงระบบการค้า

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒

ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓

ส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรม ดิจิทัล บุคลากรและเครือข่ายภาคอุตสาหกรรม

โครงการประเด็นการพัฒนาที่ ๑

๑. โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน : งานด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
๒. โครงการปั้นผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (mind star)
๓. โครงการค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน ด้วยมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส)
๔. โครงการค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค
๕. โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI-C NEXT STEPS)

โครงการประเด็นการพัฒนาที่ ๒

๑. โครงการเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมบนหลักการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล
๒. โครงการยกระดับสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์

โครงการประเด็นการพัฒนาที่ ๓

๑. โครงการเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมบนหลักการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล

